

TREBALL DE FI DE MÀSTER

CURS 2015-2016

MÀSTER UNIVERSITARI EN ADVOCACIA

ISAAC GÓMEZ FARGAS

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

ÍNDEX

I.- PRIMERA PART: Presentació	3
II.- SEGONA PART: Reflexió privada. L'epicrítica	5
III.- TERCERA PART: Treball analític	10
IV.- QUARTA PART: Preparació del judici oral	16
V.- CINQUENA PART: Conclusions	20
ANNEX	24

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

I.- PRIMERA PART: Presentació

A través de la realització del Treball de Fi de Màster (en endavant, TFM) el que espero és, a partir d'un cas concret, conèixer, aprendre i realitzar tots i cadascun dels tràmits necessaris per a la correcta conducció de l'assumpte des del seu inici fins a la seva conclusió des de la vessant de la part actora o demandant. Així doncs, el que espero és poder tractar un cas com ho faria un advocat en el seu dia a dia o com ho faré jo el dia de demà, realitzant tots els tràmits que requereixi el procediment, que culminarà amb la celebració de la vista i la consegüent sentència. Cal destacar que el que espero, també, d'aquest TFM és que em permeti conèixer què se sent, com afrontar els possibles nervis i com dirigir i encaminar la vista oral el dia de celebració de la mateixa, ja que fins al moment no s'ha tingut aquesta oportunitat i, si s'ha tingut, no ha estat amb tanta intensitat com la d'aquest treball. En altres paraules, si bé al llarg del Màster hem anat adquirint nous coneixements o refrescant-ne d'existents, tant de Dret material com processal, passant per tècniques probatòries, el que espero del TFM és posar en pràctica tots i cadascun d'aquests coneixements de forma conjunta i interrelacionada, ja que fins ara s'havien anat exercitant de forma separada.

Tenint en compte que el cas assignat correspon a la jurisdicció contenciosa-administrativa, el que es pretén en primer lloc és analitzar i aplicar els coneixements oportuns relatius a l'inici del procediment, és a dir, amb quin escrit s'inicia el mateix, quin procediment és l'oportú per exercitar l'acció que correspongui, quin tribunal és el competent per conèixer el plet i el de quin partit judicial, etc. En altres paraules, en una fase inicial d'aquest TFM el que pretenc és tenir un primer contacte amb la jurisdicció contenciosa-administrativa i aplicar els coneixements processals al cas concret assignat, on pren especial rellevància l'aspecte formal de l'escrit inicial.

El que pretenc també d'aquest TFM és que em permeti aprofundir en coneixements ja no formals sinó materials de l'àmbit de públic. Concretament, en tant que el cas que m'ha estat assignat estaria emmarcat en la matèria d'urbanisme, el que espero d'aquest treball és que em permeti adquirir o refrescar coneixements d'aquest àmbit del Dret.

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

En una fase més avançada de la tramitació del cas, el que espero aconseguir una vegada finalitzada la tramitació del procediment és que, com ja s'ha apuntat, la celebració de la vista em serveixi per adquirir habilitats pràctiques, especialment sobre com afrontar aquesta vista, l'actitud davant la Jutge i la part contrària, aprendre a reaccionar a les interrupcions i preguntes que faci el Jutge, posar en pràctica tècniques d'interrogatori, ésser capaç de valorar la prova en fase de conclusions, etc. En definitiva, el que espero d'aquest TFM és que em permeti aprendre com realitzar una excel·lent vista oral en sala.

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

II.- SEGONA PART: Reflexió privada. L'epicrítica

En una fase inicial del TFM, coneguda quina era la resolució objecte d'impugnació, el que es va fer en un primer moment va ser contextualitzar el cas, és a dir, situar dins de l'àmbit del Dret Administratiu, de quina matèria es tractava. Així doncs, es va poder observar que, en tractar-se d'un tema de llicència i construcció d'una piscina, es podia entendre que el plet versaria sobre qüestions urbanístiques. És important posar de manifest que en el primer contacte amb la resolució que suposava el punt de partida del procediment, vaig sentir que m'enfrontava a una matèria totalment desconeguda fins al moment, l'urbanisme, en tant que era una branca del dret que no s'havia tractat al Màster. No obstant, tenint en compte les assignatures cursades en el Màster d'Estudis Avançats en Administració i Dret Públic, vaig poder conèixer el punt de partida, que era la normativa catalana sobre urbanisme. Així doncs, tenint en compte que la resolució o objecte del plet consistia en l'adequació a la legalitat o no de les obres de construcció d'una piscina, en un primer moment el que em vagi plantejar va ser recórrer a la referida normativa.

D'aquesta manera, el que com a part actora em corresponia era interposar una demanda contra la resolució de l'Administració Pública, argumentant i demostrar que la piscina o les obres de construcció de la mateixa sí que s'ajustaven a la legalitat i que, per tant, la resolució que obligava a la demolició de la mateixa era contrària a Dret.

És per això que, en una fase més de desenvolupament, vaig adonar-me que l'objecte principal del plet no era l'adequació a la normativa catalana d'urbanisme de les obres, sinó l'adequació d'aquestes a la llicència atorgada. Va ser doncs en aquest moment on vaig poder veure que el plet revestiria un marcat caràcter tècnic, que alhora va derivar en una decaiguda del grau d'interès degut al desconeixement d'aquests tecnicismes en què es basaria el judici, veient que per poder valorar la correcta adequació de la piscina a la legalitat hauria de tenir més paràmetres en compte a banda de la normativa aplicable.

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

Apartant temporalment la que era la qüestió principal del fons de l'assumpte, vaig decidir que s'hauria de buscar el compliment dels principis del procediment del Dret Administratiu. Així doncs, seguint els consells que tant la tutora com altres professors ens havien manifestat, a l'hora de plantejar un plet en l'àmbit contenciós-administratiu, tenint en compte que amb anterioritat a la presentació de la demanda hi ha hagut un procediment administratiu previ, calia comprovar que la tramitació d'aquest complia amb els principis generals del procediment. D'aquesta manera, tenint en compte que la resolució provenia d'un procediment administratiu sancionador, el que vaig haver de fer va ser refrescar els coneixements sobre aquest procediment, amb especial incís en els principis generals, com per exemple el de proporcionalitat, presumpció d'innocència, etc. D'aquest estudi va resultar que efectivament existien irregularitats en el procediment administratiu que atemptaven contra aquests principis i que podien ser objecte d'al·legació o motiu d'impugnació de la resolució referenciada. Per tal d'argumentar doncs de forma correcta la vulneració i infracció d'aquests principis, el que vaig fer va ser buscar la seva regulació legal i, a més, buscar jurisprudència que els apliqués, per tal de veure quines eren les valoracions que en feien els tribunals i reproduir-les al cas concret que m'ocupava. Van ser aquets principis generals infringits els que em concedien un punt de partida per començar amb la redacció de la demanda, que em van permetre desenvolupar arguments de pes en contra de la resolució facilitada. En altres paraules, aquesta concreta recerca sobre els fonaments del procediment sancionador va ser un èxit, en tant que va ser útil per iniciar l'argumentació en contra de la resolució.

Un cop conclusa aquesta argumentació sobre els defectes del procediment i les infraccions del mateix, era hora d'enfrontar-se al fons principal de la qüestió: l'adequació a la legalitat de les obres de construcció. Va ser en aquest moment on vaig pensar que com a part actora havia de defensar els interessos del meu client com fos, argumentant la correcta construcció de la piscina i intentant demostrar-ho. Va ser en aquest moment on vaig pensar que si realment el que es qüestionava era l'adequació a la llicència municipal, el que hauria de tenir en compte, també, era la normativa del municipi en què es trobava la piscina, pel que vaig haver de recórrer a les Normes

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

urbanístiques del Pla General Metropolità. No obstant, degut a la redacció confusa d'aquesta normativa, vaig decidir, anticipant la prova en què basaria la meua defensa, elaborar un informe pericial en què, de forma molt concreta i clara, s'especificués que realment la piscina estava ben construïda. Va ser doncs a partir d'aquest informe que vaig poder argumentar la correcta adequació a la llicència municipal i, conseqüentment, a la normativa local, de les obres de construcció de la piscina.

De tot l'anterior pot doncs afirmar-se que l'estratègia processal que vaig adoptar era la següent: en primer lloc, argumentar i intentar demostrar que la piscina estava correctament construïda, en tant que gaudia d'un informe pericial favorable a les meves pretensions. En segon lloc, per tal de reforçar les argumentacions anteriors i també per impugnar directament la resolució objecte del plet, basaria la meua demanda en demostrar les deficiències d'aquesta resolució i la vulneració dels principis generals del procediment administratiu que implicaven la nul·litat de la mateixa i que, per tant, suposava deixar-la sense efecte. En altres paraules, l'estratègia processal seguida seria la de demostrar que la resolució que obligava a enderrocar la piscina era contrària a Dret per varies raons: perquè realment les obres havien estat correctament executades en la ubicació que indicava la llicència, perquè aquesta resolució vulnerava principis del procediment administratiu tals com el principi de proporcionalitat, el de presumpció d'innocència i perquè, a més, el procediment administratiu estava caducat. Va ser doncs quan vaig tenir clara aquesta estratègia processal que el grau d'implicació i de motivació envers el plet va augmentar novament.

Plantejada gairebé del tot aquesta estratègia processal, vaig plantejar-me la necessitat de sol·licitar l'adopció de mesures cautelars, ja que tal com se'ns havia dit als estudiants en repetides ocasions, en determinades situacions és necessari sol·licitar-les per tal de garantir l'objecte del plet de cara a la futura sentència. En altres paraules, el que creia que havia de garantir era que la piscina es mantingués intacta, és a dir, que no s'enderroqués, en tant que si la mateixa s'enderrocava i la futura sentència estimava finalment que aquesta estava ben construïda, ens trobaríem amb què aquesta resulta inefectiva. Per aquest motiu, vaig decidir que era importantíssim sol·licitar aquestes

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

mesures cautelars, pel que vaig haver de refrescar els coneixements sobre aquest aspecte, principalment sobre quin era el moment idoni per sol·licitar-les, com s'havia de fer i quins requisits havia de complir.

Arribats a aquest punt, era el moment de plantejar quins mitjans probatoris eren els més adequats per tal de demostrar i acreditar totes i cadascuna de les pretensions exposades a l'escrit de demanda. És cert que a mesura que anava redactant la referida demanda ja intentava figurar-me com podria demostrar el que anava dient, però era en aquell concret moment on havia de posar per escrit què voldria provar i quins mitjans probatoris disposaria a tal efecte. Per tot això, sens perjudici d'aquesta proposició en el dia del judici, vaig decidir anar per la via segura i presentar, òbviament, l'informe pericial realitzat i sol·licitar la intervenció del perit en el judici oral, per tal de demostrar la correcta construcció de la piscina. Per altra banda, per tal d'acreditar les infraccions i vulneracions del procediment administratiu vaig pensar que per tal d'exercir de forma professional el rol d'actor, seria suficient amb la documental pública consistent en que es donés per reproduït l'expedient administratiu, en tant que aquestes vulneracions serien ben visibles en el referit expedient.

D'una forma global, tenint en compte totes i cadascuna de les activitats exposades en les línies anteriors, podria dir-se que si bé en un inici el plantejament del plet i l'estratègia processal es va fer difícil, disminuint fins i tot el grau de motivació, a mesura que avançava amb la recerca d'informació l'estratègia processal es feia cada vegada més sòlida, pel que l'interès en el plet era també creixent. Així doncs, tot i que la qüestió de fons, que era la correcta construcció de la piscina, no era un aspecte que s'hagués tractat durant el Màster, el segon argument de pes de l'estratègia processal adoptada, és a dir, la vulneració de principis del procediment administratiu sancionador, sí que era una qüestió sorgida durant el curs passat, el que va suposar que el seu recent estudi permetés una bona argumentació d'aquetes infraccions. Pot doncs afirmar-se, com a reflexió privada d'aquest TFM, que les sensacions generades durant la realització del mateix han estat canviants, que en certs moments ha estat complicat posicionar-se en el rol d'actor per exercir de forma professional el paper assignat, però ha estat precisament aquesta

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

necessària professionalitat requerida la que va fer augmentar el meu grau d'implicació en aquest TFM, en tant que els interessos del meu client havien de ser defensats i em corresponia a mi obtenir la satisfacció dels mateixos. Per tant, com un bon professional ho faria, la recerca d'informació va ser exhaustiva, pel que hi va haver fracassos però també encerts, que van servir per construir una sòlida estratègia processal. Així doncs, tot i que en un inici la defensa del plet suposés un gran repte, a mesura que avançava el mateix, l'estratègia processal que finalment vaig adoptar em convenia plenament i estava satisfet de la mateixa i completament convençut de la seva efectivitat per donar resposta als interessos del meu client.

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

III.- TERCERA PART: Treball analític¹

Són part indispensable d'aquest epígraf els escrits i documentació presentada al llarg del procediment. En el meu cas, com a part actora, em corresponia la interposició de la demanda, pel que és a l'ANNEX d'aquest treball on hi figura l'escrit d'interposició de demanda al que s'hi incorpora tota la documentació que es va adjuntar a la mateixa. Així doncs, juntament amb l'escrit de demanda pel que s'inicia el procediment abreujat hi consten, en primer lloc, la resolució objecte d'impugnació, document imprescindible requerit per la norma processal (Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa-Administrativa). A més, com a documents acreditatius dels extrems reflectits en la demanda es va procedir a la confecció d'una llicència municipal així com d'un informe pericial, la finalitat dels quals era demostrar la correcta construcció de la piscina. Destacar que, per tal de reforçar la credibilitat del referit informe pericial, vaig decidir elaborar uns plànols on es reflectís la correcta ubicació de la piscina. Per últim, a aquest escrit de demanda també s'hi adjunten resolucions notificades al meu client durant la tramitació del procediment administratiu i que serveixen per acreditar la resta d'extrems de la demanda.

L'altra part essencial d'aquest punt del TFM és l'explicació dels possibles posicionaments davant del supòsit de fet plantejat i quin és el posicionament escollit, citant i comentant especialment la normativa emprada i la jurisprudència consultada i analitzada.

En aquest sentit cal dir que davant el supòsit de fet plantejat no eren gaires els plantejaments possibles, és a dir, les possibilitats de defensa del meu client no eren varies, sinó que em decantaria a afirmar que únicament n'existia una de possible. Com ja s'ha exposat amb anterioritat, l'estratègia processal escollida implicava demostrar que la resolució que obligava a enderrocar la piscina era contrària a Dret per varies raons. És cert doncs que tots i cadascun d'aquets motius podrien ésser considerats en sí mateix com un posicionament respecte el cas i com una possibilitat individual de defensa. No

¹ Veure ANNEX del present TFM on s'hi recull l'escrit de demanda i els documents acompanyats a la mateixa, que són prova documental sol·licitada el dia la vista.

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

obstant l'anterior, com també s'ha manifestat en l'ordinal anterior, finalment vaig decidir que tots i cadascun d'aquests posicionaments o possibilitats de defensa havien de ser al·legats en l'escrit de demanda per tal de defensar els interessos del meu client de la forma més professional i rigorosa possible, esgotant totes les possibilitats de defensa existents.

D'aquesta manera, el posicionament o posicionaments existents i escollits com a estratègia processal és el ja indicat en l'epígraf precedent, si bé convé reproduir-lo en aquest moment per tal de justificar novament la seva elecció. Així doncs, l'estratègia processal consistia en impugnar la resolució de l'Administració Pública degut a que la mateixa era contrària a Dret perquè, en primer lloc, les obres havien estat correctament executades en la ubicació que indicava la llicència i perquè, en segon lloc, aquesta resolució vulnerava principis del procediment administratiu tals com el principi de proporcionalitat, el de presumpció d'innocència, al·legant a més la caducitat del procediment administratiu. Aquest posicionament, és a dir, el d'exercitar totes i cadascuna de les possibilitats de defensa existents, va ser escollit precisament pel que s'acaba de dir, és a dir, perquè vaig considerar que existint més d'una possibilitat o motiu d'impugnació de la resolució impugnada, seria contrari als deures professionals no esgotar totes i cadascuna de les possibles línies de defensa, essent aquesta la justificació única de la meua elecció. És cert que, com s'ha dit anteriorment, possiblement aquesta fos l'únic posicionament existent, però el fet d'al·legar tots i cadascun dels motius d'impugnació existents rau en la voluntat d'exercir la millor defensa possible dels interessos del meu client. Així doncs, tots i cadascun dels arguments, si bé com s'ha dit podrien ser al·legats individualment, en el present supòsit es complementen entre ells, ja que tots i cadascun d'aquests reforça la idea de que la resolució es contrària a Dret, però és a que a més, també poden ser considerats com a al·legacions subsidiàries, és a dir, tot i que es consideri que la piscina està mal construïda i la resolució sigui correcta en aquest sentit, existent encara altres motius per impugnar-la. És doncs per tot l'exposat que vaig considerar oportú al·legar tots i cadascun dels motius d'impugnació, és a dir, per garantir la correcta defensa dels

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

interessos que em van ser encomanats, per complementar entre sí les argumentacions i per gaudir d'argumentacions subsidiàries per al cas que una d'elles fos desestimada.

Justificat el posicionament escollit, és moment ara d'exposar la normativa i jurisprudència en què es basaven les argumentacions contingudes en l'escrit de demanda, és a dir, el fons de l'assumpte, i que, per tal de fer-ho d'una manera més entenedora i clara, es farà seguint per separat els diferents arguments adduïts per impugnar la resolució objecte del plet.

L'estratègia processal té com a punt de partida la correcta construcció de la piscina. Com ja s'hi ha fet referència anteriorment, el primer que em va venir a la ment quan es parlava d'aquesta matèria era la Llei d'Urbanisme i el seu Reglament de desenvolupament. No obstant l'anterior, i com també s'ha dit, aquest motiu d'impugnació revestia un marcat caràcter tècnic, pel que la normativa esmentada no resolva el conflicte degut a que la mateixa era massa genèrica. És per això doncs que vaig decidir descartar l'aplicació d'aquesta norma i buscar la més concreta, la normativa municipal en què es basava la llicència atorgada, que és el Pla General Metropolità de Barcelona. Així doncs, ja en un primer moment vaig haver de delimitar quina normativa era aplicable al supòsit de fet concret i quina no, per tal de dotar d'argumentació jurídica el motiu que s'estava al·legant. A més, degut a què em trobava davant d'un supòsit de fet tant concret, la bibliografia existent sobre el dret urbanístic tampoc era aplicable, ja que no resolva o explicava aspectes com el que m'ocupava, sinó que únicament es limitava a explicar el procediment que havia de seguir l'Administració per ajustar a la legalitat les obres, pel que la bibliografia consultada també vaig haver de descartar-la².

S'inclou també dins l'estratègia processal com a motiu d'impugnació de la resolució, com ja s'ha referit, la caducitat del procediment administratiu, la vulneració del principi de proporcionalitat i de la presumpció d'innocència.

Pel que fa a la caducitat del procediment, es va recórrer, primerament, a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del

² Trayter Jiménez, Joan Manuel. *Derecho urbanístico de Cataluña*. 5a ed. Barcelona: Atelier, 2015.

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

Procediment Administratiu Comú. En aquesta norma s'hi conté, amb caràcter genèric quin és aquest termini de caducitat del procediment administratiu, pel que és el punt de partida o introducció de l'argumentació sobre aquesta caducitat, havent de recórrer, per tal d'ajustar-me al supòsit de fet concret, a la concreta legislació que regia el procediment en qüestió, que no és altra que el Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya. A més, per tal de reforçar les arguments sobre l'evident caducitat del procediment administratiu, es va fer una recerca de jurisprudència, especialment sobre el còmput d'aquest termini, on es va seleccionar la Sentència del Tribunal Suprem, Sala del Contenciós-Administratiu, de 14 de juliol de 2009 (rec. 4682/2007) o la Sentència del Tribunal Suprem, Sala del Contenciós-Administratiu, de 10 de març del 2008 (rec. 1608/2994). A més de la normativa i jurisprudència consultada, i amb caràcter previ a la redacció de l'argumentació, es van refrescar els coneixements teòrics sobre la caducitat consultant bibliografia sobre la part general del procediment administratiu³.

Pel que fa al principi de proporcionalitat, cal dir que el mateix es troba regulat, també, a la Llei 30/1992 i què, igual que en el cas de la caducitat, aquesta és la regulació genèrica del mateix, havent de recórrer novament al Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya i al Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel que s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme de Catalunya per centrar aquest principi de proporcionalitat al cas concret que ens ocupava. A més, vaig considerar oportú fer una recerca en la jurisprudència que parlava sobre aquest principi de proporcionalitat per tal de reproduir-la en les argumentacions, reforçant-les, i on es va seleccionar la Sentència del Tribunal Suprem, Sala del Contenciós-Administratiu, de 4 de març del 2005, on es detallava en què consistia aquest principi, el que em va servir per argumentar, encara més, la infracció d'aquest principi per part de la resolució objecte d'impugnació. A més de l'anterior, igual que en el motiu precedent, per tal de

³ García de Enterría, Eduardo ; Fernández, Tomás-Ramón. *Curso de Derecho Administrativo (Volumen II)*. 14a ed. Madrid: Thomson Civitas, 2008.

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

realitzar una correcta argumentació sobre la vulneració d'aquest principi, es va consultar bibliografia sobre el procediment administratiu⁴.

Pel que fa a la presumpció d'innocència, es va recórrer altre vegada a la Llei 30/1992, ja que és on es regula el procediment administratiu sancionador i on es fa referència al mateix i a la seva necessària observança en aquests. A més de la normativa, i amb caràcter previ a la redacció de l'argumentació, es van refrescar els coneixements teòrics sobre el procediment administratiu sancionador, consultant bibliografia sobre la matèria⁵.

A més de tot l'exposat, que és la normativa i jurisprudència consultada per argumentar el fons de la qüestió, cal posar de relleu que al llarg del desenvolupament d'aquest TFM s'ha consultat amb gran habitualitat una altra norma, que és la reguladora del procediment, és a dir, la llei processal, la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa-Administrativa. En aquest sentit, cal destacar que aquesta llei va ser consultada, no només per determinar els pressupòsits processals de competència, legitimació, postulació, procedimentals, etc., sinó també per a la sol·licitud de mesures cautelars, l'adopció de les quals ja s'ha justificat amb anterioritat. Així doncs, per a justificar la necessària estimació d'aquestes mesures cautelars, a més de recórrer a la referida norma processal es va cercar jurisprudència al respecte. En primer lloc, destacar la Sentència del Tribunal Suprem, Sala del Contenciós-Administratiu, de 20 de maig de 1999, en quant als pressupòsits o requisits d'aquestes mesures; en segon lloc, i pel que fa al requisit del *periculum in mora*, vaig considerar especialment clar i concís l'Auto del Tribunal Suprem de 21 de març del 2001 i la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala del Contenciós-Administratiu, d'11 de febrer del 2008, núm. 135/2008; en relació al requisit de no afectació als interessos generals o de tercers, destacava la Sentència del Tribunal Suprem, Sala del Contenciós-Administratiu, de 5 de març del 2002 i la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Cantabria núm. 872/2010; per últim, en relació al requisit del *fumus boni iuris* o aparença de bon dret,

⁴ García de Enterría, Eduardo ; Fernández, Tomás-Ramón. *Curso de Derecho...* Ob. cit.

⁵ García de Enterría, Eduardo ; Fernández, Tomás-Ramón. *Curso de Derecho...* Ob. cit.

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

vaig considerar d'especial rellevància la Sentència del Tribunal Superior de Justícia d'Andalusia de 15 de desembre de 2010, núm. 4930/2010.

De tot l'exposat es pot observar que en determinats moments la bibliografia consultada era massa genèrica per aplicar-se al cas concret i que per això va ser descartada, però en d'altres servia per refrescar els coneixements sobre la matèria, contextualitzant el cas de forma genèrica i realitzar una correcta argumentació. El mateix succeeix amb la normativa consultada, ja que la norma de referència del procediment administratiu és la Llei 30/1992, però en determinades ocasions és necessari recórrer a altres lleis i reglaments específics per tal que l'argumentació s'adeqüi més al supòsit que s'està tractant. Per últim, pot observar-se com, en el cas que ens ocupa, el gran nombre de sentències referenciades en l'escrit de demanda, serveixen, en determinats moments per reafirmar i donar pes a les argumentacions exposades i, en d'altres, per recopilar i posar de manifest determinats requisits que tal tenir en compte per determinades circumstàncies.

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

IV.- QUARTA PART: Preparació del judici oral

Com ja s'ha indicat amb anterioritat, una vegada presentat l'escrit de demanda i prèviament a la celebració de la vista oral, els estudiants ens vam reunir amb la tutora del TFM per tal de tractar varies qüestions, tals com dubtes que poguéssim tenir i, especialment, preparar el judici oral.

En aquesta trobada amb la tutora, es va refrescar com era el funcionament de la vista oral en la jurisdicció contenciosa-administrativa i, concretament, en el procediment abreujat. En aquest sentit, les intervencions de les parts en la vista del procediment abreujat són gairebé idèntiques que en el judici verbal en la jurisdicció civil, si bé en la regulació anterior a la modificació de la Llei d'Enjudiciament Civil de l'any 2015.

D'aquesta manera, la vista s'inicia preguntant per part del jutge a les parts si existeixen qüestions prèvies, tals com competència, legitimació o postulació, etc. Posteriorment, es concedeix la paraula a la part actora qui pot o bé ratificar-se íntegrament en l'escrit de demanda ja presentat o bé afegir algun fet nou si aquest ha estat conegut amb posterioritat a la presentació de la demanda. En aquest punt la tutora ens va remarcar la importància de no fer un resum de la demanda presentada per escrit, ja que és pràctica habitual dels jutges interrompre a la part, el que des del meu punt de vista suposa començar amb mal peu la intervenció oral. Així doncs, concedida la paraula a la part actora, aquesta s'ha de ratificar en el seu escrit de demanda o precisar el que cregui convenient i convé recordar quin és el *petitum* d'aquesta demanda, de tal manera que al jutge li quedi clara quina és la pretensió que s'exerceix. És en aquest moment en què la part actora ha de sol·licitar que es rebí el plet a prova.

És per això que, atenent a les indicacions de la tutora i tenint en compte el rol de part actora que m'havia estat assignat, a l'hora de preparar el judici vaig analitzar la possible existència d'al·legacions prèvies i, davant la inexistència de les mateixes així com de la inexistència de nous fets que s'haguessin d'introduir en el moment de la vista oral, per preparar aquesta fase de la vista oral únicament vaig analitzar amb detalla la demanda ja presentada per si era necessari fer algun aclariment de la mateixa al jutge, prenent

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

consciència de quina era la pretensió que s'estava exercitant per tal de recordar-la al jutge una vegada m'hagués ratificat en l'escrit de demanda.

Finalitzada la intervenció de la part actora, és el torn de la part demandada, qui ha de procedir a la contestació de la demanda de forma oral, moment en què s'havia de formular, també, el *petitum* i sol·licitar la rebuda del plet a prova.

Arribats a aquest punt, se'ns va parlar de com s'havia de plantejar la prova. Va prendre especial rellevància aquesta fase probatòria ja que se'ns va recordar com s'havia de proposar la prova, quins recursos s'havien de plantejar en cas de desestimació d'un mitjà de prova plantejat per la nostra part o l'estimació d'un mitjà probatori proposat per la part contrària que consideréssim inadequat o que, simplement, no ens interessés la seva pràctica per tal de defensar els interessos del nostre client i com actuar en cas que aquest recurs fos desestimat. En relació a com formular aquest recurs, se'ns van donar indicacions en quan al seu contingut, ja que s'havia d'al·legar la normativa correcta que s'entenia infringida.

La preparació de la fase de proposició de prova va cobrar un paper més important que la de ratificació de la demanda. En aquest moment, em vaig plantejar com introduir els mitjans de prova que, si bé ja s'havien indicat per altressí a l'escrit de demanda, els havia de comunicar al jutge. Per aquest motiu, vaig mirar quin era l'ordre que s'establiria a la Llei d'Enjudiciament Civil, per tal de plantejar-los d'una forma ordenada. D'aquesta manera, en primer lloc s'hauria de plantejar la documental, donant per reproduïts els documents acompanyats a la demanda i sol·licitant expressament que es donés per reproduït l'expedient administratiu i, en segon lloc, se sol·licitaria la pràctica de la prova pericial, donant per reproduït l'informe pericial adjunt a l'escrit de demanda i interessant la compareixença del perit a l'acte de la vista.

A més, davant la possibilitat que el jutge m'inadmetés alguna prova o n'admetés algun de la part contrària que perjudicaria als interessos del meu client, em vaig preparar un petit guió amb els articles que necessàriament s'havien d'al·legar per formular el recurs de reposició. D'aquesta manera, essent la Llei d'Enjudiciament Civil d'aplicació

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

subsidiària a la Llei de la Jurisdicció Contenciosa-Administrativa, vaig estudiar l'articulat de la mateixa en relació al recurs de reposició en l'admissió de la prova, així com els articles relatius a la càrrega de la prova, pertinença i utilitat, etc. per tal d'al·legar-los si algun d'ells entenia que era infringit amb la denegació o admissió dels mitjans probatoris.

En quant a la pràctica de la prova, no es va fer especial esment a aspectes formals o processals que s'haguessin de tenir en compte especialment. Per aquest motiu, per preparar la fase probatòria, tenint en compte que la proposada consistiria en documental i pericial, únicament em vaig reunir amb un company de classe per proposar-li que fes de perit, on vam estar analitzant l'informe pericial acompanyat a la demanda, les preguntes que podrien sorgir d'aquest, vaig recordar-li les preguntes inicials que li faria la jutge i la línia de preguntes que jo mateix li podria realitzar. A més, atenent a l'informe pericial, vaig indicar-li quines podrien ser les possibles preguntes que la part demandada podria formular-li. Cal destacar que aquesta trobada no estava, en cap cas, encaminada a preparar al perit, sinó únicament fer-lo coneixedor de les possibles preguntes que a l'acte de la vista se li formularien.

Per últim, en el procediment abreujat existeix la fase de conclusions en què cadascuna de les parts ha de valorar la prova practicada en l'acte del judici. En aquest punt, cal dir que les indicacions de la tutora van ser molt clares, remarcant que aquesta fase no consistia en resumir o tornar a explicar la demanda o la contestació, sinó que ens havíem de centrar en valorar única i exclusivament la prova. Això sí, a l'hora de valorar-la es pot fer esment a les pretensions que s'entenen o no provades, remarcant que amb la pràctica d'una determinada prova ha quedat provat allò que es pretenia. També es va fer especial incís en la llargada d'aquesta fase de conclusions, ja que no havia de ser excessivament extensa per tal de mantenir en tot moment l'atenció del jutge, en tant que si les conclusions són excessivament llargues aquest no estaria tant pendent del que es diu.

En aquesta fase de la vista, tenint en compte que la mateixa consisteix en valorar la prova, no es podia portar preparada amb anterioritat. El que sí es podia fer és un petit

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

guió sobre aquells aspectes que calia posar de relleu en les conclusions. En altres paraules, el que sí vaig poder fer és anotar algunes idees essencials que no podia oblidar en l'exposició de les conclusions. El que també vaig introduir en aquest guió van ser manifestacions que s'haurien d'exposar imaginant que la pràctica de la prova hagués estat favorable a les nostres pretensions, tenint en compte l'informe pericial presentat i les possibles respostes que oferiria el perit. En altres paraules, el que vaig introduir en el guió van ser qüestions que hauria d'exposar en el cas que la fase probatòria hagués estat favorable a les nostres pretensions.

No obstant l'anterior, aquest guió no era l'únic que hauria de tenir en compte a l'hora de formular les conclusions, en tant que desconeixia quins mitjans probatoris serien proposats per la part demandada o quines preguntes formularia al perit que proposaríem. Per tant, a l'hora de confeccionar el referit guió es va deixar espai suficient per anar fent anotacions respecte les al·legacions que fes la demandada en contestar la demanda així com respecte de la seva intervenció en fase de prova.

Cal destacar que, seguint les indicacions de la tutora, el que expressament vaig fer constar en aquest guió és la pretensió exercitada, per tal de recordar-la una vegada més en haver acabat les conclusions, sol·licitant també expressament la imposició de costes a la part contrària.

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

V.- CINQUENA PART: Conclusions

Una vegada realitzades totes i cadascuna de les parts que s'englobaven en aquest TFM, és a dir, redacció de l'escrit d'interposició de demanda, preparació de les proves, preparació del judici oral, celebració de la vista, etc. es poden extreure una sèrie de consideracions finals o conclusions.

Pel que fa al contingut material d'aquest TFM, no puc sinó afirmar que totes i cadascuna de les etapes en què es podia dividir al mateix, m'han aportat una sèrie de coneixements o noves competències. Pel que fa a la redacció de la demanda, per tal de defensar correctament els interessos del meu client vaig haver de plantejar la millor estratègia processal possible, pel que ja des d'un inici considero que he pogut assolir noves competències tant pel que fa a la recerca com pel que fa a estratègia processal. Com ja s'ha dit al llarg d'aquest TFM, per tal de plantejar correctament la demanda es va haver de fer una recerca rigorosa i complexa i escollir quina era l'estratègia processal més adient, pel que es pot concloure que gràcies a la realització del present treball, les competències en aquest sentit han millorat considerablement.

A més, com ja s'ha apuntat en els epígrafs anteriors, el fons de l'assumpte del TFM tractava algunes qüestions que no havien estat analitzades en el Màster, com són aquelles relatives al dret urbanístic, tot i que sí ho havien estat en el Màster en estudis avançats en Administració i Dret Públic si bé de manera genèrica, pel que considero que en aquest sentit la realització d'aquest TFM també m'ha servit per adquirir o refrescar coneixements sobre urbanisme, especialment regulació i el procediment concret de restauració de la realitat física alterada.

Juntament amb l'anterior, en el fons de la qüestió s'inclouen també aspectes que sí s'havien tractat en el Màster o fins i tot al Grau, com són els principis generals del procediment sancionador del Dret Administratiu, pel que en aquest sentit considero que el present treball ha estat útil en el sentit de refrescar coneixements teòrics prèviament adquirits.

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

Conclosores doncs totes i cadascuna d'aquestes etapes en que es podria dividir el TFM, es pot afirmar, en primer lloc, que tal com esperava i així es va manifestar en la introducció, amb aquest TFM he tingut la oportunitat de tramitar o seguir un procediment des del seu inici fins a la seva finalització amb la celebració del judici oral. És a dir, al llarg del Màster el que tot sovint se'ns encomana és la realització d'escrits de tot tipus, però sense que aquests vinguin d'un procediment concret i tinguin una continuïtat. D'igual manera succeeix amb la realització de l'Estada en Despatxos, on la majoria de vegades es realitza una determinada tasca i finalitzada la mateixa es perd la pista d'aquell procediment. D'aquesta manera, amb la realització del TFM he pogut ser jo qui iniciés el procediment, qui escollís les proves que creia oportunes, qui preparés el judici oral i qui el celebrés, poden emular vertaderament com ho fa un professional en el seu dia a dia. En altres paraules, per primera vegada he tingut un procediment a la meua disposició on la seva tramitació i el seu èxit i fracàs depenia única i exclusivament dels meus coneixements i estratègia processal.

Aquesta consideració em porta inexorablement a afirmar que m'he pogut sentir identificat com a part actora o com a advocat demandant en tots i cadascun dels tràmits realitzats. Així doncs, no és que m'hagi sentit més identificat en un aspecte que en un altre, sinó que tant en la realització de la demanda, com en la preparació de la prova o la celebració del judici he pogut identificar-me plenament en el paper d'un advocat.

A més, considero que amb la celebració de la vista he adquirit competències que fins al moment no havien estat exercitades amb tanta plenitud o exhaustivitat. Estic fent referència a la celebració de la vista. És cert que al llarg del Màster s'han anat fent petites simulacions que han permès adquirir certa destresa a l'hora de desenvolupar-se oralment. No obstant, no ha estat fins a la celebració del judici oral del TFM on he pogut assolir plenament aquesta competència, és a dir, aquesta habilitat de poder realitzar una vista des del seu inici, passant per la proposició i pràctica de la prova, fins a la realització de les conclusions. D'aquesta manera, puc concloure sense cap mena de dubte que gràcies a la realització d'aquest treball, i especialment de la fase del judici

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

oral, he pogut adquirir competències en aquest sentit, competències que per altra banda són de vital importància per a l'exercici professional de l'advocacia.

De tot l'anterior es desprèn doncs que amb la realització d'aquest treball no només he adquirit competències o habilitats processals com són les ja exposades, sinó que també m'ha servit per adquirir i refrescar coneixements teòrics, l'assimilació dels quals està garantida degut a què es va haver de fer una auto-recerca i un auto-aprenentatge per tal d'aplicar-los correctament al supòsit de fet.

Com a consideració final cal afegir, també, que el fet de que el rol assignat fos el de part actora, tenia els seus avantatges i els seus inconvenients. En primer lloc, cal tenir en compte que m'enfrontava a *un full en blanc*, el que pot ser considerat com un inconvenient però també com un avantatge. Així doncs, m'enfrontava a un supòsit de fet totalment desconegut, havia de construir des de zero una estratègia processal suficientment sòlida com per defensar els interessos del meu client, però alhora això suposava un avantatge i és que tenia plena llibertat per fer-ho, per escollir el que considerés més adient per aconseguir la satisfacció d'aquests interessos. En aquest mateix sentit, aquesta llibertat també em permetia escollir, d'entre els mitjans probatoris que tenia a la meua disposició, aquells que considerava més adients, podent fins i tot crear un informe pericial favorable a les meves pretensions, llibertat de que considero no gaudia la part demandada, al haver-se de cenyir exclusivament a les pretensions i manifestacions exposades en el meu escrit de demanda, veient també limitada la seva capacitat probatòria en aquest sentit.

Per parlar de les conseqüències del posicionament adoptat, cal tenir en compte que, com ja es va indicar amb anterioritat, en un primer moment el marcat caràcter tècnic del plet, va fer decaure la meua motivació o implicació en el supòsit. No obstant l'anterior, a mesura que avançava la recerca i a mesura que anava buscant altres motius d'impugnació de la resolució, aquesta motivació va anar augmentant fins a tal punt que vaig considerar que la millor estratègia processal a adoptar seria aquella que inclogués totes les causes d'impugnació de la resolució. D'aquesta manera, les conseqüències del posicionament escollit provenen de l'estratègia processal, essent que aquest

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

posicionament em va permetre construir una estratègia processal molt sòlida, que vaig poder defensar amb una activitat probatòria contundent i que de ben segur es veuria reflectit en la futura sentència en forma de pronunciament favorable a les meves pretensions.

Tot i que ja s'ha anat fent una valoració d'aquest treball, com a conclusió o consideració final, cal valorar de forma global l'assignatura TFM, analitzant retrospectivament l'experiència. Així doncs, considero que la realització d'aquest treball és de vital importància per tal d'anar introduint als estudiants en el dia a dia de l'exercici professional de l'advocacia. Com ja s'ha dit, al llarg del Màster es realitzen moltes activitats que corresponen a un advocat, però no és fins a la realització del TFM on aquestes activitats prenen sentit, és a dir, és on es pot veure una continuïtat en el procediment. Considero doncs, que en aquest sentit, el TFM és de vital importància per tal d'iniciar als estudiants que es volen dedicar a l'exercici de l'advocacia, donant-los un petit tast de com és i que se sent al tramitar un procediment en tota la seva extensió i podent gaudir del mateix.

L'experiència viscuda és doncs una aproximació al que és el dia a dia de l'exercici professional de l'advocacia, al dia a dia d'un advocat en exercici, on hi ha moments de falta de motivació, moments on t'envaeix la inspiració i trobes l'estratègia processal perfecta, tensió per intentar complir amb els terminis, en el meu cas de presentació de la demanda, moments en què has de reunir-te amb perits, moments en que has de preparar el judici i el gran moment, on has de donar el millor de tu mateix i defensar les pretensions en el judici oral, practicant la prova escollida i valorant-la, moment en què passa a mans del jutge decidir si les teves pretensions han quedat demostrades o no, moment en què finalitzen molts dies de dedicació. En altres paraules, el TFM considero que ha estat un fidel reflex del que és l'exercici professional i una gran experiència per anar-te introduint en el món de l'advocacia.

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA

ANNEX

Procedimiento Abreviado

AL JUZGADO DE LO CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVO DE BARCELONA

D^a. MIRIAM TORREBLANCA MENDOZA, Procuradora de los Tribunales en virtud de la escritura de poder que se acompaña de original y copia, para que previo su cotejo se me devuelva la primera y quede la segunda incorporada a los autos, ante el Juzgado comparezco y como mejor en Derecho proceda, respetuosamente, **DIGO**:

Que actúo en nombre y representación de **D. JUAN RUBIO VALLVERDÚ**, con DNI 39.856.479-E y domicilio sito en Sant Just Desvern, calle Rosa Sensat núm. 17, quien ostenta capacidad legal para estar en Juicio.

Como quedó dicho, el domicilio *ad litem* de mi mandante es el manifestado en el párrafo anterior como su domicilio real, el nombre del Procurador que suscribe el que figura en el encabezamiento y como Abogado intervendrá, en defensa de los intereses de mi representado, **D. ISAAC GÓMEZ FARGAS**, con despacho profesional abierto en Reus, calle Misericordia núm. 10 bajos, telf. 977 342 898 FAX 977 128 250.

Que en cumplimiento de las instrucciones recibidas de mi mandante y de conformidad con lo dispuesto en el artículo 78 de la Ley 29/1998, de 13 de Julio, reguladora de la Jurisdicción Contencioso-Administrativa (en adelante, LJCA), paso a **INTERPONER RECURSO CONTENCIOSO ADMINISTRATIVO** dentro del plazo de dos meses señalado en el artículo 46 de la referida Ley iniciando **PROCEDIMIENTO ABREVIADO MEDIANTE LA PRESENTE DEMANDA**, contra la Resolución de fecha 30 de diciembre de 2012 procedente del Ayuntamiento de Sant Just Desvern, cuya copia se acompaña al presente escrito como DOCUMENTO NÚM. 1, de conformidad con lo establecido en el artículo 45 LJCA, con base en los siguientes:

HECHOS

Primero.- En fecha 6 de junio de 2011 fue otorgada a mi representado por Acuerdo de la Junta de Gobierno Local del Ayuntamiento de Sant Just Desvern, licencia de obras municipal para la construcción de una piscina sita en la calle Rosa Sensat núm. 17, propiedad de mi mandante (acuerdo adoptado en el expediente administrativo OMA 2011-13).

Por lo que, las obras cuyo derribo ahora se pretende, en concreto la construcción de una piscina, se encuentran amparadas en licencia de obras otorgada por la Administración demandada a la vista de la documentación y planos aportados por mi representado en los que se fijan tanto la superficie de la piscina (anchura y longitud) como la cota de terreno en la que iba a ser construida.

Concretamente, según el plano del proyecto de obras correspondiente a la licencia para la construcción de la piscina, la cota altimétrica de coronación de las paredes del vaso de la piscina es de +0,83 m, situándose de esta manera al mismo nivel que la terraza exterior de la vivienda, es decir, piscina y terraza eran coincidentes en cuanto a cotas se refiere. No obstante, sí es cierto que la piscina construida tiene, efectivamente, una longitud superior a la autorizada en la licencia, sin que dicha irregularidad deba calificarse como ilegalizable.

Se adjunta de DOCUMENTO NÚM. 2 copia de la licencia municipal otorgada. A su vez, adjuntamos de DOCUMENTO NÚM. 3 Informe pericial emitido por el arquitecto Sr. Gallego, acreditativo de la correcta construcción de la piscina, designando sus archivos a los efectos probatorios oportunos.

Segundo.- En fecha 27 de diciembre de 2011 se dictó Decreto del concejal de Urbanismo por el que se iniciaba expediente de protección de la

legalidad urbanística por las obras de construcción de una piscina porque presuntamente no se ajustaba a la licencia municipal otorgada, con base en el informe del técnico municipal de fecha 5 de diciembre de 2011. De conformidad con el mismo *"les obres executades de construcció de la piscina i de condicionament del jardí, aquestes últimes encara no finalitzades, no s'ajustaven a la llicència atorgada i no eren susceptibles de legalització. En el mateix informe s'especificava que la llargària de la piscina superava àmpliament la indicada en el projecte i a més la piscina estava situada a una cota superior a la del projecte aprovat que duplica el màxim permès a l'article 255 del PGMB"*.

Nótese que no queda acreditado a través del referido informe la variación en la cota que alega el mismo respecto la establecida en el proyecto. Así, no se desprende del mismo los motivos por los que la obra de mi representado no se ajusta a la legalidad aducida en dicho informe y de la que se desprende la obligación de reponerla a su realidad física. Así pues, no se aportan relaciones o realizan manifestaciones técnicas justificativas del supuesto incumplimiento en cuanto a cota se refiere.

Asimismo, es importante destacar que la fecha indicada (27 de diciembre de 2011) debe tenerse en cuenta a efectos del *dies a quo* a partir del cual empieza a computar el plazo de caducidad de 6 meses de que dispone la Administración Pública demandada para resolver de conformidad con la normativa de referencia.

Consecuencia de ello es que en fecha 24 de enero de 2012 mi mandante presentó alegaciones contra la incoación del referido decreto alegando las manifestaciones que consideró oportunas.

De esta manera, en fecha 30 de enero se dictó decreto por el concejal de urbanismo cuya copia se adjunta de DOCUMENTO NÚM. 4, en el que constan los antecedente expuestos, por el que se ordenó la suspensión temporal e inmediata de las obras, se desestimaban las alegaciones presentadas y se

requería a mi andante a fin de que ajustara las obras ejecutadas a la licencia, debiendo proceder para ello a la demolición de la piscina para construirla en la cota i con la longitud que corresponda según licencia, apercibiéndole de que en caso de no cumplir el requerimiento en el plazo de dos meses se procedería a la ejecución subsidiaria a cargo de esta parte y a la imposición de multas coercitivas.

Tercero.- Solicitada en su momento ampliación del plazo de dos meses concedido a fin de localizar una fuga en su piscina, se dictó decreto de fecha 9 de mayo de 2012 notificado a esta parte por el que se desestimaba tal petición y se reanudaba el plazo otorgado en el decreto anterior para ajustar las obras de la piscina a la licencia. Copia de dicho decreto se acompaña a la presente demanda de DOCUMENTO NÚM. 5.

Debemos destacar que dicha solicitud de ampliación del plazo no tenía como objetivo dilatar en el tiempo la orden de derribo, nada más lejos de la realidad, sino que lo que pretendía era buscar una solución que permitiese adecuar la construcción de la piscina a la licencia otorgada sin necesidad del derribo de la misma.

Cuarto.- Finalmente, en fecha 30 de diciembre de 2012 se dictó decreto por parte del concejal de urbanismo del Ayuntamiento de Sant Just Desvern por el que se resolvía el procedimiento de restauración de la realidad física alterada por las obras de construcción de una piscina en la calle Rosa Sensat núm. 17 sin ajustarse a la licencia otorgada y cuya copia se adjunta a la presente demanda, como ya se ha dicho, de DOCUMENTO NÚM. 1.

En dicha resolución se resuelve, *"(...) Declarar l'incompliment del requeriment de 9 de maig de 1012, per part del Sr. Rubio, per no haver enderrocat la piscina construïda i ajustar-la a la cota i llargada de la llicència d'obres dins del termini atorgat a l'efecte; Ordenar al Sr. Rubio perquè en el*

termini d'un mes, comptat des de l'endemà de rebuda la notificació d'aquest decret, procedeixi a enderrocar la piscina, comunicant als servis tècnics de l'Ajuntament la data d'inici de l'execució; Advertir al Sr. Rubio que l'incompliment de l'assenyalat en el punt anterior comportarà l'execució forçosa de l'ordre imposada, bé mitjançant la imposició de multes coercitives o bé per l'execució subsidiària a càrrec de la persona interessada".

Es pues el contenido de esta resolución y el trámite seguido para su dictado lo que esta parte considera no ajustado a Derecho, dicho sea ello con todos los respetos, motivo por el cual formulamos la presente demanda que basamos en los siguientes:

FUNDAMENTOS DE DERECHO

Primero.- COMPETENCIA

De conformidad con lo dispuesto en el artículo 24 de la Ley Orgánica 6/1985, de 1 de julio, del Poder Judicial y de acuerdo con lo establecido en el artículo 1 LJCA, de 13 de julio, el conocimiento de este recurso se atribuye al orden jurisdiccional contencioso-administrativo.

Es competente el Juzgado al que me dirijo con arreglo a lo dispuesto en los artículos 8.1 y 14.1 tercero LJCA.

Segundo.- CAPACIDAD Y LEGITIMACIÓN

Mi representado posee plena capacidad procesal, de acuerdo con lo previsto en el artículo 18 LJCA, y correspondiendo al mismo la legitimación activa, según establece el artículo 19 del texto legal mencionado.

La legitimación pasiva corresponde a la Administración demandada, de conformidad con lo establecido en el artículo 21 de la norma citada.

Tercero.- REPRESENTACIÓN

De conformidad con lo establecido en el artículo 23 apartado primero de la LJCA, esta parte actuará representada por Procurador y asistida por Abogado.

Cuarto.- PROCEDIMIENTO

El cauce procesal ajustado a Derecho a través del cual debe sustanciarse el presente supuesto es el Procedimiento Abreviado, regulado en el artículo 78 LJCA.

Quinto.- FONDO DEL ASUNTO

El objetivo principal del presente pleito es demostrar que la construcción de la piscina puede ajustarse a la licencia otorgada sin necesidad de derribar la misma, ya que ello supondría una vulneración del principio de proporcionalidad, pues es la última de las medidas de intervención a adoptar por la Administración. A ello además debe añadirse la caducidad del procedimiento y el hecho de que en la tramitación del expediente se han observado deficiencias que determinan, también, su nulidad, como serían la falta de prueba y la vulneración del procedimiento.

I.- CORRECTA CONSTRUCCIÓN DE LA PISCINA EN LA COTA INDICADA EN LA LICENCIA

Como ya se ha puesto de manifiesto en los antecedentes de hecho, es cierto que la piscina construida tiene, efectivamente, una longitud superior a la autorizada en la licencia, sin que dicha irregularidad deba calificarse como ilegalizable, dado que la misma puede acortarse sin la realización de una gran obra de construcción. Por otro lado, y donde radica la cuestión principal de este pleito, es la cota en que la piscina fue construida, pues según se detalla en el decreto por el que se inicia el expediente de referencia, la piscina está situada en una cota superior a la del proyecto aprobado que duplica el máximo permitido en el artículo 255 del Pla General Metropolità de Barcelona. Es por ello que, discrepando esta parte con esta manifestación, podemos afirmar, y así quedara probado en el presente pleito en el momento procesal oportuno, que estando la piscina construida en la cota correcta, existe la posibilidad técnica y legal de proceder a la adecuación de lo construido a la licencia sin necesidad de proceder al derribo.

El artículo de referencia por el que la Administración resuelve que la piscina no está construida en la cota correcta establece que *"En els casos en què sigui imprescindible l'anivellament del sòl amb terrasses, aquestes es disposaran de manera que la cota de cadascuna compleixi les condicions següents: 1a. Les plataformes d'anivellament tocant a les llindes no podran situar-se a més d'1,50m per damunt o a més de 2,20m per sota de la cota natural de la llinda"*.

Así el caso, en la parcela que nos ocupa existe una pendiente del 22%, por lo que en su momento se permitió en la misma la construcción de una plataforma de nivelación en el interior de ésta máxima de 1,5m por encima de la cota natural del terreno y de 2,20m por debajo de la cota que distara, la cual se ejecutó durante la construcción de la vivienda para la nivelación del suelo de la terraza y fue finalmente autorizada por la licencia de ocupación.

De esta manera, siendo que la piscina se colocó al mismo nivel que la vivienda según plano recogido en el Proyecto constructivo, no puede decirse que la construcción de la misma variaría ni incidiera en la plataforma de nivelación ya construida. Así, según el plano del proyecto de obras correspondiente a la licencia para la construcción de la piscina, la cota altimétrica de coronación de las paredes del vaso de la piscina es de +0,83 m, que coincide con la cota de la terraza exterior de la vivienda, y que al dibujar el referido plano se hizo sin variar las cotas del terreno y respetando los desniveles reales y recogidos en los correspondientes planos del proyecto constructivo de la vivienda.

De todo lo anterior no puede sino afirmarse que la piscina se halla correctamente construida, por haberse colocado la misma en la plataforma de nivelación ya existente, por lo que no hubo variación de la misma, siendo que ello ya estaba previsto en el proyecto que se presentó para la obtención de la licencia, por lo que debe quedar acreditado que la piscina no fue construida en cota distinta de la prevista en el proyecto con arreglo al que fue otorgada la licencia de obras.

En otras palabras, al existir en la parcela una determinada pendiente, se permitió en la misma la construcción de una plataforma de nivelación siempre que no superase determinados parámetros establecidos en la normativa urbanística aplicable. Dicha plataforma fue construida durante la ejecución de la vivienda y concretamente de la terraza de la misma, ajustándose a las cotas establecidas y gozando la misma de la oportuna autorización. Fue en dicha plataforma donde decidió construirse la piscina, a la misma altura que la terraza, en la cota indicada y aprobada por la licencia, por lo que dicha construcción no incide en la nivelación de la parcela y en ningún caso puede considerarse que agote la ocupación máxima permitida ni que la nivelación pretendida duplique el máximo permitido, pues como hemos dicho, no se pretende una nueva nivelación, sino que la piscina se colocó en la plataforma existente.

Muestra de todo ello es a licencia, y que ya se ha aportado de DOCUMENTO NÚM. 2 al presente escrito de demanda, así como el informe pericial adjunto como DOCUMENTO NÚM. 3.

Por todo lo anterior, esta parte entiende que la Resolución que ahora se recurre no se ajusta a Derecho, por lo que la misma debe ser revocada, al no reflejar la realidad respecto a la construcción de la piscina en la cota correcta, habiendo quedado acreditada la nulidad en que se ha incurrido.

II.- CADUCIDAD

El presente procedimiento administrativo, a tenor de lo establecido en el artículo 42 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común adolece de vicios formales, por cuanto el presente artículo establece la obligación de las Administraciones Públicas de dictar resolución expresa en todos los procedimientos en los plazos establecidos por la normativa reguladora del procedimiento ante el que nos encontremos.

En el supuesto que nos ocupa, y remitiéndonos a la legislación reguladora del presente procedimiento, el TRLUC establece en su artículo 202.2 que los procedimientos de protección para la legalidad urbanística, caducan una vez transcurrido el plazo máximo de seis meses para dictar resolución, ésta no ha sido dictada y notificada.

En el presente procedimiento deberemos mencionar que en fecha 27 de diciembre de 2011 se incoa el expediente de protección de la legalidad urbanística por el Ayuntamiento de Sant Just Desvern, en relación a las obras de construcción de una piscina que mis mandantes están realizando, alegando ésta que la ejecución de las obras no se ajustan a la licencia previamente otorgada por ésta, procediéndose por parte de la administración al requerimiento a esta parte para que proceda a la restauración de la realidad física alterada.

El artículo 44.2 de la Ley 30/1992 establece que en todos los procedimientos que se hubieren iniciado de oficio el plazo máximo establecido sin que se haya dictado y notificado resolución expresa no exime a la Administración de su obligación legal de resolver. Concretamente, en los procedimientos en los que se ejerciten potestades sancionadoras o, susceptibles de producir efectos desfavorables o de gravamen se producirá la caducidad pasado el citado periodo sin resolución.

En este sentido se pronuncia la Sentencia de la Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Supremo de 14 de Julio del 2009 (rec.4682/2007) que fija el inicio del plazo de caducidad en la fecha de adopción del acuerdo de incoación y no en la fecha de su posterior notificación, disponiendo que *"el plazo de duración máxima del procedimiento no se cuenta desde la notificación del acuerdo de iniciación del mismo, sino desde la fecha de este acuerdo, pues así lo dispone el artículo 42.3.a) de dicha Ley"*. A su vez, en cuanto al término final del plazo de caducidad, que viene dado, no por el acuerdo de sanción, sino por la notificación del acuerdo de sanción, la Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Supremo en sentencia de 10 de Marzo del 2008 (rec.1608/2994) fija claramente la necesidad de notificación de la sanción como punto final a considerar en el instituto de la caducidad.

De esta manera, siendo que el citado órgano administrativo, dictó resolución el 28 de diciembre de 2012 por el que decretaba la demolición de la piscina, siendo ésta notificada en fecha 28 de enero de 2013, se ha excedido del plazo máximo legal de 6 meses para resolver por cuanto, la incoación se fue dictada en fecha 27 de diciembre de 2011, y por tanto, entre ésta y la resolución final han transcurrido más de los 6 meses establecidos legalmente.

De manera que de conformidad con lo anterior, podemos concluir que el procedimiento administrativo adolece de defectos que justifican su nulidad por cuanto éste ha caducado por no haberse respetado el plazo máximo de

resolución establecido legalmente, habiendo consecuentemente, incurrido la administración en la inobservancia de normas imperativas causando consecuentemente indefensión a mis representados, motivo por el cual esta parte entiende que la Resolución que ahora se recurre no se ajusta a Derecho, por lo que la misma debe ser revocada al haber quedado acreditada la nulidad en que se ha incurrido.

III.- PRINCIPIO DE PROPORCIONALIDAD

En el procedimiento sancionador de que derivan las presentes actuaciones se ha incumplido de forma expresa el principio de proporcionalidad que rige en dichos procedimientos y el cual se halla regulado en el artículo 131 apartado tercero de la Ley 30/1992. En este sentido, conforme a lo previsto en los artículos 205 y 206 del Decreto Legislativo 1/2010, de 3 de agosto, por el que se aprueba el Texto Refundido de la Ley de Urbanismo de Catalunya (en adelante, TRLUC) y en los artículos 267 y 268 del Decreto 305/2006, de 18 de julio, por el que se aprueba el Reglamento de la Ley de Urbanismo de Catalunya, la Administración debe requerir al interesado para que en el plazo de dos meses desde la incoación del expediente proceda a ajustar las obras a la licencia concedida, y cuando haya transcurrido dicho plazo sin que se hayan ajustado las obras a las condiciones señaladas en la licencia, procederá requerir -por plazo de un mes- para que se restaure la realidad alterada mediante el derribo de las obras -en caso de ausencia de licencia- o, en su caso, mediante la ejecución de las actuaciones que correspondan para ajustar las obras a la licencia concedida, sin perjuicio de la imposición de multas coercitivas.

Existen pues como puede observarse otras alternativas menos gravosas como la adecuación a la licencia de las obras realizadas, porque recordemos que las mismas se hallaban amparadas en licencia otorgada por el Ayuntamiento demandado. No obstante, la Administración demandada resuelve la orden de derribo como única medida posible para la adecuación de lo construido a la licencia, pese a que mi mandante propuso opciones

alternativas que conseguían iguales objetivos, cumplimiento de la legalidad y evitaban el derribo total de lo construido. Así el caso, es obvio que las medidas de intervención, como lo son el derribo de lo construido, deben ser adaptadas como último recurso y siempre que no existan opciones alternativas.

En otras palabras, nos hallamos ante una vulneración del principio de proporcionalidad, en tanto que la Administración, pudiendo optar por la adecuación de lo ya construido o la imposición de multas coercitivas, decidió unilateralmente decretar el derribo de dicha piscina, sin tener en cuenta la gradación de las sanciones establecida en el artículo 220 TRLUC ni tampoco las disposiciones aplicables al procedimiento de protección de la legalidad urbanística.

En este sentido, la Sentencia del Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 6ª, de 4 de marzo de 2005 establece que *"la obligada aplicación del principio de proporcionalidad se traduce en una actuación reglada, consistente en tomar en cuenta o en consideración, razonadamente y con la motivación precisa, los elementos, criterios y pautas que a tal fin se deduzcan del ordenamiento en su conjunto, o del sector de éste afectado, y en particular los que haya podido establecer la norma jurídica aplicable"* y continúa diciendo que *"la discrecionalidad que se otorga a la Administración debe ser desarrollada ponderando en todo caso las circunstancias concurrentes al objeto de alcanzar la necesaria y debida proporcionalidad entre los hechos imputados y la responsabilidad exigida, doctrina esta ya fijada en SS. de 24 noviembre 1987 y 15 marzo 1988 , dado que toda sanción debe de determinarse en congruencia con la entidad de la infracción cometida"*.

Por todo lo anterior, puede afirmarse sin asomo de duda que existe en el caso que nos ocupa, es decir, en la resolución que ahora se recurre y en el procedimiento que ha dado lugar a la misma, una vulneración del principio de proporcionalidad, recordemos que principio rector de los

procedimientos sancionadores, por cuanto no existe la debida correlación exigida por la jurisprudencia entre hecho imputable y sanción, pues se impone una medida de intervención excesiva, como lo es el derribo de lo construido, cuando existe una opción menos dramática y cuya ejecución nos daría el mismo resultado.

Por todo ello, esta parte entiende que la Resolución que ahora se recurre no se ajusta a Derecho, por lo que la misma debe ser revocada, al haber quedado acreditada la nulidad en que dicha resolución ha incurrido.

IV.- DEFICIENCIAS DEL PROCEDIMIENTO

Existen en el presente procedimiento deficiencias del mismo que comportan la nulidad de la Resolución impugnada, como la falta de prueba de los hechos imputados o la vulneración del procedimiento legalmente establecido.

En primer lugar, en cuanto a la falta de prueba debemos establecer que la Administración demandada no motiva ni justifica en la Resolución objeto de impugnación el desistimiento o denegación de la medida alternativa propuesta por mi mandante y que evitaría el derribo. Lo que además de vulnerar la exigencia de motivación crea indefensión a mi representado que desconoce las razones legales que no permiten la aplicación o aceptación de la medida.

En otras palabras, debe decirse que rige en el procedimiento administrativo sancionador la presunción de inocencia, establecida en el artículo 137 de la Ley 30/1992, que en el caso que nos ocupa se halla plasmado en la existencia de una licencia urbanística otorgada por el propio Ayuntamiento que ahora incoa el expediente sancionador. De este principio, que establece que se respetará dicha presunción mientras no se demuestre lo contrario, se desprende que corresponde a la Administración la carga de la prueba de aquellos hechos que sean constitutivos de sanción

administrativa. En el caso que nos ocupa, correspondía al Ayuntamiento de Sant Just Desvern demostrar los motivos por los cuales las obras de construcción de la piscina por parte de mi representado no se hallan ajustadas a la legalidad urbanística, aspecto que esta parte entiende no se produce en el caso que nos ocupa. Esta carencia de prueba o error en la carga de la misma se pone de relieve en la falta de motivación de las justificaciones alegadas en los decretos notificados a mi representado, por ejemplo, el de 30 de enero de 2012, pues se dice, reproduciendo un informe de un técnico municipal, que *"les obres executades de construcció de la piscina i de condicionament del jardí, aquestes últimes encara no finalitzades, no s'ajustaven a la llicència atorgada i no eren susceptibles de legalització. En el mateix informe s'especificava que la llargària de la piscina superava àmpliament la indicada en el projecte i a més la piscina estava situada a una cota superior a la del projecte aprovat que duplica el màxim permès"*. Así pues, no se establece la cota en la que la piscina debería ubicarse, sino que únicamente se limita a indicar que la misma se halla situada en una cota superior a la del proyecto, sin mencionar en ningún momento cual es la misma y sin hacer ninguna referencia técnica a esta diferencia, pues tan solo se limita a disponer que la piscina es "manifiestamente ilegalizable" y haciendo una mera referencia a la normativa aplicable.

De esta manera, es esta falta de indicaciones y justificaciones técnicas la que determina que existe una carencia de prueba, lo que acaba determinando en una vulneración de la presunción de inocencia. Es decir, dicha presunción únicamente puede ser desvirtuada con la existencia de prueba en sentido contrario, lo que no se ha producido en el caso que nos ocupa y, por lo tanto, se ha vulnerado dicha presunción, desembocando ello a su vez en la indefensión de mi mandante, que desconocía las razones técnicas por las que se le obligaba a demoler su piscina. Así pues, es evidente que existe en el caso que nos ocupa una clara deficiencia en la carga de la prueba encaminada a desvirtuar la presunción de inocencia que rige en el procedimiento sancionador, máxime cuando las alegaciones y manifestaciones

contenidas en las resoluciones dictadas en el presente procedimiento, y que reflejan lo dispuesto en los informes técnicos del arquitecto municipal, no contienen datos técnicos que acrediten debidamente el incumplimiento. En otras palabras, correspondía a la Administración demandada la carga de la prueba de que mi mandante incumplió la legalidad, aspecto que no se cumple en el caso que nos ocupa, por no revestir las alegaciones y manifestaciones carácter técnico, limitándose básicamente a decir que la construcción no se ajustaba a la legalidad, sin especificar el porqué ni cómo debió hacerse para cumplir con la licencia, supuestamente vulnerada.

En segundo lugar, en lo que a la vulneración del procedimiento se refiere, significa ello que siendo que la norma establece que deberá concederse un plazo de dos meses para adecuar las obras a la licencia y sólo en caso contrario, deberá procederse a la demolición, el hecho de que se otorgara a mi mandante un plazo de dos meses para adecuarlas a la licencia pero a su vez se le dijera que la legalización sólo procedía con el derribo total de lo construido, conculca claramente con el procedimiento establecido en el TRLUC.

De esta manera, existen, además de los motivos ya expuestos en los ordinales anteriores, otros motivos añadidos como son las deficiencias en el procedimiento que determinan, también, la nulidad de la Resolución que ahora se impugna, los cuales han sido acreditados en las líneas anteriores.

Sexto.- JURISPRUDENCIA: la alegada en el cuerpo del presente escrito. Todos los requisitos postulados se cumplen en el presente supuesto.

En virtud de todo cuanto antecede,

AL JUZGADO DE LO CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVO SUPlico : Que habiendo por presentado este escrito con sus copias y documentos acompañados, se sirva admitir todo ello, tenerme por comparecida y parte y

por interpuesto en tiempo y forma hábiles **RECURSO CONTENCIOSO ADMINISTRATIVO** y por deducida **DEMANDA DE PROCEDIMIENTO ABREVIADO** y, en sus méritos, previos los trámites oportunos, se dicte en su día Sentencia por la que, con íntegra estimación de la demanda, se declare la no conformidad a Derecho de la resolución impugnada por obras ejecutadas en la cota correcta y/o por caducidad y/o por vulneración del principio de proporcionalidad y/o por deficiencias en el procedimiento y se declare su nulidad. Subsidiariamente, para el caso que la resolución se considere adecuada a Derecho, solicito que se acuerde la legalización propuesta, cual es la de recortar el largo de la piscina.

PRIMER OTROSÍ DIGO: Que en aplicación de lo dispuesto en los artículos 129 y 130 LJCA y dentro del plazo procesal legalmente previsto, pasa esta parte por el presente escrito a **solicitar la adopción de la medida cautelar consistente en la suspensión de le ejecución de la Resolución, objeto de impugnación, dictada por el Ilmo. Ayuntamiento de SantJustDesvern por la cual se requiere a mi representado para que en el plazo de un mes proceda al derribo de la piscina construida en la vivienda de su propiedad.**

Solicitud de adopción de medida cautelar, consistente en la suspensión del acto objeto del litigio, que baso en las siguientes:

ALEGACIONES

PREVIA.- ANTECEDENTES DE NECESARIO CONOCIMIENTO PARA LA RESOLUCIÓN DE ESTA PIEZA SEPARADA

A pesar de haber expuesto ya el fondo del asunto en las líneas anteriores, entendemos de vital importancia para que el Juzgado, al que tengo el honor

de dirigirme, pueda resolver conforme a Derecho la presente solicitud de medida cautelar, hacer una breve exposición de los antecedentes y del objeto del presente recurso contencioso administrativo a fin de relacionarlo todo ello con la procedencia de la adopción de la medida que se pretende.

Primero.- Como ya se ha dicho, las obras cuyo derribo se requiere en la Resolución objeto del presente recurso, consisten en la construcción de una piscina en la finca propiedad de mi mandante sita en la calle Rosa Sensat núm. 17 de Sant Just Desvern. Dichas obras de construcción están amparadas y gozan de licencia urbanística otorgada por el Ilmo. Ayuntamiento de Sant Just Desvern.

Segundo.- Incoado expediente de protección de la legalidad urbanística al entender que las obras de la construcción de la piscina no se amparaban en la licencia concedida, por no ajustarse la cota ni a la longitud legalmente permitida y prevista en el Proyecto básico en virtud del cual fue otorgada la licencia, tras los trámites oportunos y la presentación de alegaciones así como la solicitud de ampliación de plazo, se les denegó todo ello requiriéndoles nuevamente para que procedieran a ajustar las obras de construcción de la piscina a la licencia otorgada, actuación de adecuación que requería necesariamente – según lo resuelto en dicho Decreto – el derribo de la piscina para su posterior construcción en la cota y con la longitud acordada en la licencia otorgada.

Tercero.- Es de ver pues que en todo momento la finalidad de mi representado era adoptar una solución urbanística que permitiera la adecuación de la construcción a la licencia de obras otorgada sin necesidad del derribo de la piscina. Sorprendentemente, a pesar de todo ello, en fecha 30 de diciembre de 2012 se dictó resolución desestimando todas las propuestas presentadas, declarando el incumplimiento de mi mandante por no haber derribado la piscina. Ello se hace sin hacer mención concreta ni exponer los motivos desestimatorios de las opciones técnicas propuestas

por mi mandante y que permitirían adecuar las obras a la licencia sin necesidad de derribo.

Cuarto.- Así pues, en el caso que nos ocupa, debemos tener en cuenta que en ningún momento del procedimiento ni en ninguna de las Resoluciones se establece o determina la necesidad de adecuación de las obras o suspensión de las mismas en base a un posible daño a terceros o peligro eminente, sino en la voluntad del respeto a longitud urbanística. Además, de la tramitación del presente procedimiento queda demostrada la finalidad y objetivo de mi recurrente de adecuar la construcción de la piscina a la licencia otorgada.

Quinto.- Podemos afirmar, y así quedara probado en el presente pleito en el momento procesal oportuno, que existe la posibilidad técnica y legal de proceder a la adecuación de lo construido a la licencia sin necesidad de proceder al derribo.

PRIMERA.- LA SUSPENSIÓN COMO FACULTAD NECESARIA PARA LA CONSECUCCIÓN DE DERECHO A LA TUTELA JUDICIAL EFECTIVA

La Exposición de Motivos de la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la Jurisdicción contenciosa administrativa, y también los últimos pronunciamientos de los tribunales, manifiestan que la justicia cautelar forma parte del derecho a la tutela judicial efectiva y, en el mismo sentido, que la adopción de medidas provisionales que permitan asegurar el resultado del proceso no debe contemplarse como una excepción, sino como una facultad que el órgano judicial pueda ejercitar siempre que resulte necesario.

Es precisamente sobre esta base que se hace descansar la presente petición de suspensión puesto que como expondremos, con toda la brevedad posible a continuación, concurren en el supuesto que nos ocupa los requisitos exigidos por la citada norma para adoptar tal medida.

Sólo con la adopción efectiva de esta medida podrá asegurarse la finalidad legítima del recurso y el ejercicio pleno del derecho constitucional a la tutela judicial efectiva de mis representados. De no proceder así, la duración del procedimiento haría imposible la eficacia del eventual resultado procesal favorable por cuanto en el momento de dictarse sentencia lo construido ya habría sido derribado, perdiéndose el objeto y finalidad del presente pleito, que es demostrar y probar la posibilidad de adecuar lo construido sin necesidad de proceder al derribo.

En esta línea debemos citar la Sentencia del Tribunal Supremo de 20 de mayo de 1999 dictada por la Sección Sexta de la Sala Tercera, que precisó los presupuestos que han de darse para que pueda otorgarse la forma de justicia provisional que resulte adecuada al caso de que se trate, la concurrencia de los cuales será analizada en los ordinales que siguen.

SEGUNDA.- CONCURRENCIA DEL REQUISITO DE *PERICULUM IN MORA*: LA EJECUTIVIDAD DE LA RESOLUCIÓN HARÍAN PERDER LA FINALIDAD LEGÍTIMA DEL RECURSO

El artículo 130.1 de la LJCA prevé las circunstancias que han de concurrir para que un órgano jurisdiccional contencioso administrativo adopte una medida cautelar previa a la resolución de la cuestión de fondo planteada. Concretamente dispone:

"1. Previa valoración circunstanciada de todos los intereses en conflicto, la medida cautelar podrá acordarse únicamente cuando la ejecución del acto o la aplicación de la disposición pudieran perder su finalidad legítima al recurso".

De conformidad con el tenor literal de este precepto, la decisión sobre la adopción de la medida cautelar requiere, en primer lugar, valorar los intereses en conflicto y, posteriormente, determinar si realmente la

ejecución del acto impugnado puede hacer perder al recurso su finalidad legítima.

En este sentido, el *periculum in mora* continua siendo el presupuesto esencial para la adopción de medidas cautelares. Pues bien, en el presente supuesto de hecho esta parte solicita la suspensión, como medida cautelar, de la ejecución de la Resolución de la orden de derribo de la piscina, al entender que la no suspensión comportaría, en el supuesto de que la Sentencia que en su día se dictase por este Juzgado sea favorable a esta parte, la ineficacia de la misma por poderse cumplir en sus propios términos y la pérdida de la finalidad de presente litigio. En este sentido, dispone el Auto del Tribunal Supremo de 21 de marzo de 2001 que *"ha de valorarse si, efectivamente, de la ejecución de ese acuerdo, resultan daños o perjuicios de imposible o difícil reparación que hicieran perder al recurso su finalidad por hacer desaparecer o suponer una consecuencia gravemente obstaculizante del efecto útil de una sentencia estimatoria de las pretensiones [...]".*

Una de las pretensiones de esta parte en el presente pleito, como se ha dicho, es que la Sentencia que en su día se dicte anule y deje sin efecto la Resolución por vulneración del principio de proporcionalidad al imponer una medida de intervención excesiva, como lo es el derribo de lo construido, cuando existe una opción menos dramática y cuya ejecución nos daría el mismo resultado. Por lo tanto, de no adoptarse la medida cautelar consistente en la suspensión de la Resolución por la que se ordena el derribo, obviamente, de ser la futura sentencia favorable a esta parte, se perdería la finalidad del presente litigio y no podría cumplirse la sentencia en sus propios términos, no pudiéndose tampoco acordar la medida alternativa que mi representado pretende con la interposición del presente pleito, al haber sido derribada la piscina.

A mayor abundamiento, no debemos olvidar los perjuicios de difícil reparación que la no adopción de la medida cautelar podría causar, pero ya

no sólo los perjuicios económicos, los que podrían ser indemnizados, sino también los perjuicios o daños morales y personales al tratarse de unas obras construidas dentro de la vivienda de su propiedad.

En este sentido, el Tribunal Superior de Justicia de Catalunya (sala de lo Contencioso Administrativo, Sección tercera) de fecha 135/2008 de 11 de febrero ya estableció que *"(...) habida cuenta de que la posible legalización de las mismas constituye una cuestión jurídica a dilucidar en la pieza principal con total conocimiento de causa, considera este Tribunal más proporcionado al caso concreto dar lugar a la suspensión con la prestación de la contracautelar que se dirá, conforme al artículo 133.1 de la Ley 29/98"*.

La conclusión deviene obligada. La ejecución de la Resolución comportará, sin lugar a dudas, la pérdida de la finalidad del recurso. Por lo que en el presente supuesto de hecho procede la adopción de la medida cautelar solicitada al concurrir de forma palmaria el requisito de *periculum in mora*.

TERCERA.- NO HAY INTERESES GENERALES NI DE TERCEROS QUE SE PUEDAN VER AFECTADOS POR UNA RESOLUCIÓN ESTIMATORIA DE LA MEDIDA CAUTELAR SOLICITADA

Dispone el artículo 130.2 de la LJCA que, *"La medida cautelar podrá denegarse cuando de ésta pudiera seguirse perturbación grave de los intereses generales o de tercero que el Juez o Tribunal ponderará en forma circunstanciada"*, habiéndose pronunciado en igual sentido la jurisprudencia, pudiendo citar a modo de ejemplo la Sentencia del Tribunal Supremo de 5 de marzo de 2002.

Tal y como se desprende de dicho precepto, así como de la jurisprudencia concordante, en el supuesto de que la suspensión de la ejecución del acto administrativo impugnado no implique un detrimento en la consecución o mantenimiento del interés público y, en cambio, provoque o pueda

provocar un perjuicio al interés privado, procederá la concesión de la medida.

Partiendo de esta premisa fundamental, la ponderación de los intereses en conflicto en el caso que nos ocupa supone que su aplicación nos conduzca a pedir a este Juzgado, con mayor contundencia, la suspensión cautelar de la Resolución. Ya que, según demostraremos a continuación, la adopción de la medida no comportará un perjuicio al interés general, y por el contrario la no adopción sí comportará perjuicios a mi representado.

1. Del interés general y de los intereses de terceros afectados:

Respecto al interés general, éste exige el cumplimiento de la legalidad urbanística y por lo tanto la adecuación de lo construido a la licencia.

Pues bien, adelantándonos a una posible respuesta de la Administración demandada, lo cierto es que en el caso que nos ocupa mi representado también persigue el cumplimiento de la legalidad urbanística, ahora bien, lo que quiere demostrar es que tal objetivo se puede cumplir sin necesidad de proceder al derribo de lo construido.

De tal forma que la adopción de la suspensión no perjudica ni merma el interés general ya que el objetivo de mi representado también es el cumplimiento de la legalidad urbanística, pretendiendo en el presente pleito adecuar lo construido a la licencia sin vulnerar el principio de proporcionalidad.

A mayor abundamiento, la construcción no se halla en zonas protegidas, por lo que la suspensión del derribo no perjudicará ni pondrá en peligro los intereses generales; a su vez, la resolución objeto del presente recurso ordena el derribo de la piscina por no respetar la longitud y la cota de terreno, es decir, en ningún momento se demuestra o se pone en duda que tales ilegalidades o vulneraciones impliquen un peligro al interés general,

sino que el derribo es una exigencia del cumplimiento del principio de legalidad, por lo que la suspensión del derribo no perjudicará ni pondrán en peligro los intereses generales.

2. Del interés de mi cliente:

Por el contra, tal y como ya hemos argumentado en la alegación anterior, la no adopción de la medida cautelar consistente en la suspensión del acto objeto de impugnación, sí comportará perjuicios de difícil reparación a mi representado, quien deberá derribar lo construido para adecuarlo a la licencia cuando existe la opción de rehabilitar sin derribar cumpliendo la legalidad urbanística, que es lo que se pretende en el presente pleito.

De lo expuesto podemos afirmar sin lugar a dudas que no existe en el supuesto que nos ocupa un interés general o de terceros que pueda quedar desatendido o que requiera de una rápida actuación como lo es la ejecución inmediata de la Resolución objeto de litigio que comportará el derribo de lo construido. Y por el contrario, la no adopción de la suspensión sí comportará perjuicios graves a mi representado de difícil o imposible reparación así como la pérdida de la finalidad y objetivo del presente litigio. En este sentido se ha pronunciado la jurisprudencia, pudiendo destacar la Sentencia del Tribunal Supremo de 5 de marzo de 2002 o la Sentencia del Tribunal Superior de Justicia de Cantabria 872/2010.

CUARTA. LA APARIENCIA DE BUEN DERECHO DE LA PRETENSIÓN DE MIS MANDANTES AMPARA TAMBIÉN LA SUSPENSIÓN DE LA EJECUCIÓN DE LA RESOLUCIÓN RECURRIDA

Como ya se ha puesto de manifiesto en los Fundamentos de Derecho, lo cierto es que la Resolución objeto del presente litigio vulnera los principios de proporcionalidad y buena fe, lo que comporta la nulidad de la misma, gozando la pretensión de mi mandante del *fumus boni iuris* requerido para la adopción de la medida solicitada.

En efecto, como ya hemos avanzado, con un simple examen a los antecedentes expuestos tanto en el propio contenido de la demanda como en la alegación previa a modo de aclaración, queda demostrada que la actuación de la Administración demandada, y por ende la Resolución, objeto del presente recurso vulnera los principios expuestos. De igual forma se ha pronunciado la Sentencia del Tribunal Superior de Justicia de Andalucía 4930/2010 de 15 de diciembre que calificó el derribo como "*una medida con carácter de excepcionalidad*". Además, por parte de mi mandante se ha observado en todo momento una actitud y una apariencia de adecuarse a la normativa.

Por todo lo expuesto, podemos afirmar que sí se dan en el supuesto que nos ocupa el requisito del *fumus boni iuris*, al ser la nulidad de la resolución manifiesta, siendo oportuno y conforme a Derecho la adopción de la medida cautelar interesada en la medida, que en todo caso, a quien asiste la apariencia de buen derechos es a mi mandante y no a la Administración demandada.

Por todo lo expuesto,

PRIMER OTROSÍ SOLICITO: Que tenga por efectuada la anterior petición y, de conformidad, acuerde decretar la suspensión de la ejecución de la Resolución de fecha 30 de diciembre de 2012, objeto del presente escrito de interposición de recurso y demanda, consistente en la orden de derribo.

SEGUNDO OTROSÍ DIGO: Que en aplicación del artículo 60.1 de la Ley 29/1998, en su redactado dado por la aprobación de la Ley 37/2011, interesa al Derecho de esta parte la recepción del pleito a prueba, el que basamos en los siguientes extremos y medios de prueba:

EXTREMOS:

- A) Adecuación a la licencia, y por ende a la legalidad, de las obras de construcción de la piscina en la propiedad de mi mandante.
- B) Nulidad de lo actuado por caducidad, vulneración de las reglas de la carga de la prueba y del principio de proporcionalidad.

MEDIOS DE PRUEBA:

- A) Documental (pública y privada): Consistente en que se tengan por reproducidos en la pieza separada de prueba de esta parte los documentos aportados por esta parte con su escrito de demanda y se dé a su vez por reproducido el expediente administrativo.
- B) Pericial: consistente en que se tenga por aportado el informe junto con los planos emitido por el Arquitecto Sr. XAVIER GALLEGO SEUBA, adjuntando al presente escrito como DOCUMENTO NÚM. 3.

Solicitando, para que en el momento procesal oportuno se le requiera para su ratificación sobre el mismo.

Para el negado supuesto de que se entendiese que dicha prueba no tiene valor probatorio como Pericial, solicitamos se incluya como Documental privada consistente en la emisión de informe por técnico competente.

Por todo lo expuesto,

SEGUNDO OTROSÍ SOLICITO: Que se acuerde de conformidad en el momento procesal correspondiente, admitiendo los medios de prueba propuestos por esta parte, y librando los correspondientes oficios y citaciones para el acto de la vista.

TERCER OTROSÍ DIGO: Que a los efectos de lo dispuesto en el artículo 40 y siguientes de la LJCA, esta parte expresa que la cuantía del presente pleito se fija en el importe de la sanción impuesta (derribo de la piscina), valorado *ad cautelam* en DIEZ MIL NOVECIENTOS OCHENTA Y CUATRO EUROS (10.984 €), de conformidad a su vez con lo dispuesto en las reglas recogidas en el artículo 42.1 b) LJCA aplicable a este caso.

Por todo lo expuesto,

TERCER OTROSÍ SOLICITO: Que se tenga por señalada la cuantía principal del presente recurso contencioso administrativo.

CUARTO OTROSÍ DIGO: Que el presente escrito es de término y se presenta de conformidad a lo dispuesto en el art. 135 de la LEC, antes de las 15h del día siguiente hábil al de finalización del plazo.

Por todo lo expuesto,

CUARTO OTROSÍ SOLICITO: Que tenga por efectuadas las anteriores manifestaciones a los efectos oportunos.

Es Justicia que respetuosamente pido en la ciudad de Tarragona para la de Barcelona, a trece de febrero de dos mil trece.

D. ISAAC GÓMEZ FARGAS
Abogado Col. ICAR 696

D.ª. MIRIAM TORREBLANCA MENDOZA
Procuradora

PODER GENERAL PARA PLEITOS

NÚMERO CUARENTA Y DOS-----
En la ciudad de Barcelona,----- A cinco
de febrero de dos mil trece. Ante mi, D. ENRIQUE
VILILLA, NOTARIO,-----

-----COMPARECE:-----
Don JUAN RUBIO VALLVERDÚ, mayor de edad, español,
de estado civil divorciado según me asegura, vecino
de Sant Just Desvern; con D.N.I. 39,856,479-E.-----

Identifico al compareciente por su pasaporte
reseñado. Tiene, a mi juicio, la capacidad legal
necesaria para otorgar la presente escritura de
PODER GENERAL PARA PLEITOS-----

-----INTERVIENE-----
En su propio nombre, y-----
-----DICE-----

Que confiere su representación a favor de la
Procuradora de los Tribunales, **DOÑA MÍRIAM
TORREBLANCA MENDOZA**, colegiada núm. 15.459 del
Colegio de Procuradores de Barcelona, y para ello
otorga PODER, tan amplio y bastante como en Derecho
se requiera, para que, en nombre y representación
del poderdante, puedan ejercitar las siguientes:---

-----FACULTADES-----

A) Comparecer ante cualesquiera Juzgados,
Audiencias y demás Tribunales, ordinarios o
especiales, de cualquier grado o jurisdicción, y

ante cualquier otra autoridad, Magistratura, Fiscalía, Organismos Sindicales, Delegación, Junta, Jurado, Tribunal de la Competencia o de Cuentas del Estado, Autoridad Eclesiástico, Centro, Notaría, Registro Público, Administración de Hacienda o Agencia Tributaria, oficina o funcionario del Estado, Administración Central, Comunidad Autónoma, Provincia, Municipio o cualesquiera otras entidades locales, organismos autónomos de demás entes públicos, incluso internacionales, en particular de la U.E., y demás Entidades creadas y por crear, en cualquiera de sus ramas, dependencias y servicios; y en ellos, instar, seguir y terminar, como actor, demandado, tercero, coadyuvante, requirente o en cualquier otro concepto, toda clase de expedientes, juicios y procedimientos, civiles, criminales, contencioso administrativos, económicos-administrativos, de trabajo, gubernativos, notariales, hipotecarios, de Hacienda, de jurisdicción voluntaria y de cualquier otra clase.- En todos estos casos, entablar, contestar y seguir por todos sus trámites e instancias, hasta su conclusión , toda clase de acciones, denuncias, demandas, querellas, acusaciones, excepciones y defensas y ejercitar otras cualesquiera pretensiones, pedir suspensiones de juicios o procedimientos, ejercitándose en los mismos en

cuantos casos fuera menester la ratificación personal; firmar y presentar escritos y asistir a toda clase de actuaciones; solicitar y recibir notificaciones, citaciones y emplazamientos; solicitar y realizar la ejecución de actos de comunicación. -----

B) Dirigir, recibir y contestar requerimientos y notificaciones judiciales y notariales. Interponer recursos de alzada, y cualquier otro acto previo al proceso.-----

C) Tachar testigos; suministrar y tachar pruebas, renunciar a ellas y a traslados de autos. Absolver posiciones y confesar en juicio y en todo tipo de interrogatorios previstos por la Ley. Solicitar, en su caso, copia de los soportes de grabación y reproducción de imagen y sonido en que hubiera quedado registrada la vista.-----

D) Instar autorizaciones judiciales, declaraciones Herederos, expediente de dominio, acumulaciones, liquidaciones y tasaciones de costas; promover conflictos de jurisdicción , cuestiones de competencia, diligencias preliminares, preparatorias o previas, y otras cuestiones incidentales, siguiéndolas hasta que se dicte Auto o resolución pertinente. Ser parte en juicios de testamentaria o abintestato hasta su resolución, pudiendo presentar

o dar conformidad a proyectos de partición.
Consentir las resoluciones favorables.-----

E) Interponer y seguir toda clase de recursos, incluso los gubernativos y contencioso-administrativos y los de reposición,alzada, reforma , súplica, apelación, injusticia notoria, suplicación, queja, nulidad e incompetencia, interponer y seguir recurso de amparo ante el Tribunal Constitucional, así como aquellos extraordinarios o de casación o interés casacional y los extraordinarios por infracción procesal y demás procedentes en Derecho y, en general, practicar cuanto permitan las respectivas leyes de procedimiento, sin limitación.-----

F) Instar, prestar, alzar o cancelar embargos, secuestros, depósitos, ejecuciones, desahucios y anotaciones preventivas así como pedir administraciones, intervenciones o cualquier otra medida de conservación, seguridad, prevención o garantía, y modificarlos o extinguirlos; designar peritos. Intervenir en subastas judiciales y extrajudiciales, ceder remates a terceros o aceptar las cesiones que otros hicieren a favor del poderdante; pedir desahucios, lanzamientos, tomar posesión de los bienes muebles o inmuebles que deben hacerlo como consecuencia de los juicios en que intervengan. Prestar cauciones; hacer depósitos

y consignaciones judiciales, así como percibir del Juzgado las cantidades consignadas como precio del remate; solicitar la devolución de depósitos constituidos para pujar en subastas.-----

-----FACULTADES ESPECIALES-----

Interponer los recursos extraordinarios de casación y revisión. Desistir de cualquier recurso, incluso los de casación y revisión. Promover la recusación de Jueces y Magistrados.-----

Celebrar actos de conciliación, con avenencia o sin ella, en cuanto impliquen actos dispositivos. Transigir, someter a arbitraje las cuestiones controvertidas u otras surgidas después. Otorgar ratificaciones personales en nombre de la parte poderdante. Renunciar o reconocer derechos; allanarse, renunciar a la acción de derecho discutida o a la acción procesal, o desistir de ellas; aceptar y rechazar las proposiciones del deudor, así como realizar manifestaciones que puedan comportar sobreseimiento del proceso por satisfacción extraprocesal o carencia sobrevenida del objeto.-----

Promover y personarse en procedimientos de concurso; Solicitar la declaración del mismo, voluntario o necesario, allanarse u oponerse a ella, instar u oponerse a la adopción de medidas cautelares, y en su momento formular los recursos

de reposición y apelación que procedieren; participar en el nombramiento de los administradores concursales, aceptar y ejercer el cargo, en su caso, o designar al profesional que haya de desempeñarlo; intervenir en la determinación de la masa activa, en la realización de los bienes y derechos que la integran, en la comunicación, reconocimiento, graduación y clasificación de créditos, y en el pago de los acreedores y deudas de la masa, pudiendo a tal efecto, entre otras facultades, reconocer y graduar créditos e impugnar actos y acuerdos; intervenir en lo relativo al convenio, asistiendo con voz y voto a la Junta de acreedores convocada para aceptar la propuesta, verificar su cumplimiento una vez aprobado, u oponerse a su aprobación por el juez, y, en su caso, intervenir en las operaciones de liquidación, en la aprobación del plan a seguir y en la verificación de su ejecución, pudiendo igualmente cobrar créditos e impugnar resoluciones y acuerdos, y, si hubiere lugar a ello, en la calificación del concurso y sus efectos; y, en general, seguir el procedimiento concursal por todos sus trámites hasta su conclusión, pudiendo intervenir en todas sus secciones.-----
Percibir cantidades, indemnizatorias o no, resultantes de decisiones judiciales favorables a

la parte poderdante, ya figuren en nombre de poderdante o apoderado.-----

Instar la autorización de actas notariales, de presencia, requerimiento, notificación, referencia, protocolización, declaración de herederos abintestato y otras de notoriedad, remisión de documentos, exhibición, depósito voluntario o cualesquiera otras, incluida la intervención en las subastas notariales.-----

Solicitar y obtener del Registro de la Propiedad certificaciones de dominio y cargas, o certificaciones de cualquier otra naturaleza de dicho Registro, del Registro Mercantil o de los demás Registro públicos u oficiales o privados.-----

Supuesta la vigencia de la Ley 1/2000, de 7 de Enero, de Enjuiciamiento Civil, a los efectos específicos de la comparecencia y posible arreglo, renuncia, transacción o allanamiento previstos en su artículo 414.2, poder efectuar los mismos, con independencia del tipo de procedimiento de que se trate, y de sus circunstancias concretas de identificación procesal-----

Sustituir el presente poder a favor de los señores Procuradores o Letrados, y solicitar las copias que se precisen de este poder.-----

Percibir del Fondo de Garantía Salarial, de la Tesorería General de la Seguridad Social, o de

cualquier otra entidad pagadora que en el futuro se cree o sustituya a dichos organismos, todas las cantidades que pudieran corresponder por cualquier concepto a la parte poderdante como consecuencia de la relación laboral que mantiene o mantuvo con la empresa donde prestaba o presta sus servicios; y facultar a las indicadas entidades pagadoras para subrogarse en los derechos de la parte poderdante, para le ejercicio de todo tipo de acciones que resultaran procedentes en Derecho.-----

Diligenciar las órdenes de retención de saldos favorables en cuentas abiertas entidades de crédito, depósito, ahorro o financiación.-----

Intervenir en el diligenciamiento de los oficios librados a efectos de la investigación judicial del patrimonio del ejecutado y las demás facultades previstas en el artículo 590 de la Ley de Enjuiciamiento Civil.-----

Y cualquier otra facultad no enumerada anteriormente de las comprendidas en el artículo 25 y 414.2 de la Ley 1/2000, de 7 de enero de Enjuiciamiento Civil.-----

ASI LO DICE Y OTORGA, hechas las reservas y advertencias legales.-----

De acuerdo con lo establecido en la Ley Orgánica 15/1999 de protección de datos de carácter personal, el compareciente queda informado y acepta

la incorporación de sus datos y la fotocopia del documento de identidad, en los casos previstos en la Ley-al protocolo notarial y a los ficheros de este Sección Consular. Se conservarán con carácter confidencial y amparados por el secreto del protocolo, sin perjuicio de las comunicaciones a las Administraciones Públicas que estipula la Ley.- De todo lo expresado, en este instrumento público, de que el consentimiento ha sido libremente prestado y de que el otorgamiento se adecua a la legalidad y a la voluntad debidamente informada del otorgante o interviniente, así como de quedar extendida la presente en cinco folios de papel común.-----

Manifiesta quedar enterado, se ratifica en su disposición, y lo otorga y firma conmigo.-----

Yo, el Secretario de Embajada, doy fe.-----

Firmado: « Don ».-----

Lo transcrito concuerda fiel y exactamente con su original, que obra en el Protocolo único de actos e instrumentos públicos de esta Embajada con el número inserto al principio de este documento, y para que conste y a requerimiento del interesado, expido la presente primera copia, que consta de cinco folios de papel común de los empleados en los actos notariales del servicio consular, que firmo y sello en (.....) a de octubre de dos mil doce.-----

Doy fe.-----

DOCUMENTO NÚM. 1

Rebut 2013

Ajuntament de
Sant Just Desvern

AJUNTAMENT DE
SANT JUST DESVERN

16 GEN, 2013

REGISTRE 51233

[Redacted]
C/ R [Redacted] 7
[Redacted]

Senyor,

Us notifico, com a persona interessada en la tramitació de l'expedient administratiu ADU [Redacted] que, en data [Redacted], el regidor d'Urbanisme ha dictat un Decret, el text íntegre del qual és el següent:

RESOLUCIÓ DEL PROCEDIMENT DE RESTAURACIÓ DE LA REALITAT FÍSICA ALTERADA PER LES OBRES DE CONSTRUCCIÓ D'UNA PISCINA AL C/ [Redacted] 7 SENSE AJUSTAR-SE A LA LLICÈNCIA ATORGADA. EXP ADU [Redacted]

En data 24 de maig de 2012 es notifica al Sr. [Redacted], la resolució de 9 de maig de 2012 de requeriment de reposició de la realitat física alterada, en la qual, es desestima la petició de l'interessat, de 20 de març de 2012, de pròrroga per a procedir a l'execució del requeriment d'ajustar-se a la llicència d'obres concedida i que consisteix en l'enderroc de la piscina i construir-la en la cota i llargada autoritzats; s'acorda reempendre el termini de dos mesos atorgat per a l'execució del prevista al punt anterior; i s'assabenta a l'interessat que l'incompliment del requeriment comportarà la imposició d'una primera multa coercitiva per import de 300€.

En data 21 de juny de 2012, el Sr. [Redacted], arquitecte, en representació del Sr. [Redacted], presenta instància sol·licitant l'acceptació de la documentació adjunta perquè s'afegeixi a l'expedient en tràmit i poder procedir al seu tancament finalitzades les obres. La documentació adjunta consta de plànols i còpia de part de la normativa urbanística.

En data 29 d'agost de 2012, l'aparellador municipal emet informe on consta que, en relació a la comunicació d'inici de les obres de 21 de juny de 2012, aquestes no s'han iniciat.

En data 19 de juliol de 2012, el Sr. [Redacted], advocat, en representació de la Sr. [Redacted], presenta escrit on sol·licita que, per seguretat jurídica i per la correcta execució dels acords resultants de la reunió de 18 de juny de 2012 amb els serveis tècnics de l'Ajuntament, l'òrgan competent els ratifiqui i suspengui la tramitació de l'expedient en curs.

Vist que l'informe tècnic de 29 d'agost de 2012 acredita l'incompliment, per part del Sr. [Redacted] del termini de dos mesos atorgat en la resolució de requeriment de reposició de la realitat física alterada, de 9 de maig de 2012, d'enderroc de la piscina perquè es construeixi a la cota i llargada fixats en la llicència d'obres, l'inici d'execució del qual es va comunicar a l'Ajuntament el 21 de juny de 2012.

Ajuntament de
Sant Just Desvern

Atès que l'article 206.1 del Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme (TRLUC) preveu que "Un cop transcorregut el termini de dos mesos establert per l'article 205 sense que s'hagi sol·licitat el títol administratiu habilitant pertinent, sense que s'hagi efectuat la comunicació requerida o sense que s'hagin ajustat les obres o les actuacions al contingut d'aquests, l'òrgan competent, mitjançant la resolució del procediment de restauració, ha d'acordar l'enderrocament de les obres, a càrrec de la persona interessada, i ha d'impedir definitivament els usos a què podrien donar lloc ..."

Atès que l'article 206.2 TRLUC preveu que "Si, en el supòsit a què fa referència l'apartat 1, la persona interessada no executa les mesures de restauració acordades en el termini d'un mes, l'òrgan competent en pot ordenar l'execució forçosa"

Atès que l'article 267.6 del Decret 305/2006, del 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme (RLUC) preveu que "Els requeriments de restauració als què fan referència la lletra b) de l'apartat 3 i l'apartat 4 d'aquest article han de contenir l'avertiment exprés que transcorregut el termini d'un mes sense haver procedit a la restauració, l'òrgan competent procedirà a l'execució forçosa, mitjançant la imposició de multes coercitives en els termes de l'article 217.1 de la Llei d'urbanisme (s'ha d'entendre l'art. 225 de l'actual TRLUC) i l'article 277 d'aquest Reglament, o l'execució subsidiària a càrrec de la persona interessada."

Atès tot l'anterior, i en relació a l'escrit de 19 de juliol de 2012, l'Ajuntament requereix a l'interessat enderrocar les obres executades i ajustar-les a la llicència atorgada, essent innecessària la presentació de nova documentació i la conformitat de la mateixa per part del propi Ajuntament, ja que la llicència atorgada es va concedir en base a un projecte tècnic i amb els condicionants que s'assenyalen a la mateixa. La seguretat jurídica de l'interessat queda garantida per la tramitació del present expedient de protecció de la legalitat urbanística, mitjançant el qual s'ha requerit a l'interessat l'execució de les actuacions que corresponen en els termes previstos a la vigent normativa urbanística.

El regidor d'Urbanisme, en ús de les atribucions delegades per decret d'Alcaldia de 22 de juny de 2011,

RESOL

PRIMER. Desestimar, en la seva totalitat, la sol·licitud de 19 de juliol de 2012 (registre d'entrada 7268) presentada pel Sr. [REDACTED], advocat, en representació de la Sr. [REDACTED]

SEGON. Declarar l'incompliment del requeriment de 9 de maig de 2012, per part del Sr. [REDACTED], per no haver enderrocat de la piscina construïda i ajustar-la a la cota i l'argada de la llicència d'obres dins el termini atorgat a l'efecte.

TERCER. Ordenar al Sr. [REDACTED] perquè en el termini d'un mes, comptat des de l'endemà de rebuda la notificació d'aquest decret, procedeixi a enderrocar la piscina, comunicant als serveis tècnics de l'Ajuntament la data d'inici de l'execució.

Ajuntament de
Sant Just Desvern

CPISR-1
Francesc
Xavier
Aragüés
i Martí
Distribució per
CPISR-1 Francesc
Xavier Aragüés i
Martí
Data: 2013.01.18
12:46:13 (UTC)
Revisió: 1E0712013
12:46:13
Localització:
AL007112013-1
011Desvern

**RESOLUCIÓ DEL PROCEDIMENT DE RESTAURACIÓ DE LA REALITAT
FÍSICA ALTERADA PER LES OBRES DE CONSTRUCCIÓ D'UNA PISCINA AL C/
[REDACTED] ENSE AJUSTAR-SE A LA LLICÈNCIA ATORGADA.
EXP ADU [REDACTED]**

QUART. Advertir al Sr. J. [REDACTED] que l'incompliment de l'assenyalat al punt anterior, comportarà l'execució forçosa de l'ordre imposada, bé mitjançant la imposició de multes coercitives o bé per l'execució subsidiària a càrrec de la persona interessada.

CINQUÈ. Notificar aquest decret a tots els interessats en l'expedient, assabentant-los dels recursos pertinents.

RECURSOS PROCEDENTS:

Contra aquesta resolució, que és definitiva en via administrativa, es podrà interposar amb caràcter potestatiu recurs de reposició davant l'òrgan que l'ha dictada, en el termini d'un mes a comptar des del dia següent a la recepció d'aquesta notificació.

Contra la desestimació expressa del recurs de reposició, en el seu cas, o bé directament contra aquesta resolució, es podrà interposar recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de la província de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar des del dia següent a la recepció de la notificació corresponent.

En el cas que la desestimació del recurs es produeixi per silenci administratiu - silenci que es produeix pel transcurs d'un mes a comptar des de la data de la seva interposició sense que s'hagi notificat la seva resolució - el termini per a la interposició del recurs contenciós administratiu serà de sis mesos a comptar des de l'endemà del dia en què el referit recurs de reposició s'esdevingui desestimat.

Signat digitalment en la data de la signatura electrònica.

SECRETARI ACCIDENTAL

Referència: EXP. ADU [REDACTED] - Obres/ir

Ajuntament de
Sant Just Desvern

DOCUMENTO NÚM. 2

**ACORD ADOPTAT EN L'EXPEDIENT ADMINISTRATIU OMA 2011-13:
LLICÈNCIA PER LA CONSTRUCCIÓ D'UNA PISCINA AL CARRER
ROSA SENSAT 17.**

En relació amb la sol·licitud de Llicència Municipal de construcció d'una piscina, ubicada al carrer Rosa Sensat 17, a instància del Sr. **JUAN RUBIO VALLVERDÚ** amb DNI 39.856.479-E, procedim a autoritzar la seva construcció, qualificant el projecte d'obres com a favorable per Decret de data 15 d'abril de 2011, estant condicionada la seva acceptació a la presentació de la documentació que la citada resolució es detallava.

Considerant que de conformitat amb el disposat en els art. 27 i 52 de l'Ordenança Municipal reguladora de les Llicències Municipals per la construcció de piscines, els Serveis Tècnics Municipals han emès informes favorables per la seva construcció havent-se acreditat el compliment de la normatives, mesures i condicions imposades, així com la resta de requisits recollits en el Decret anterior, i es procedeix a qualificar com a apte urbanísticament el present projecte.

En ús de les atribucions que m'atorga la legislació vigent,

DISPOSO

Atorgar llicència municipal per la construcció d'una piscina al carrer Rosa Sensat 17 en el marc de l'expedient administratiu OMA 2011-13 sol·licitada per Sr. **JUAN RUBIO VALLVERDÚ** amb DNI 39.856.479-E amb finalitats d'ús privat, amb les següents característiques:

- Ubicació a la parcel·la: cota +0,83 a la plataforma d'anivellament existent.
- Dimensions:
 - Llargària total: 6 m
 - Amplada: 2,5 m al vas d'entrada i 1,5 m al vas profund

- Dimensions del vas d'entrada: 2,5 m x 1 m
- Dimensions del vas principal: 1,5 x 4 m

El seu titular haurà de sol·licitar la deguda autorització a l'Ajuntament, per qualsevol canvi o ampliació o elements que pretengui realitzar en aquesta, amb posterioritat a l'atorgament d'aquesta llicència.

La present llicència no implica, pressuposa, ni substitueix les autoritzacions i homologacions que siguin necessàries per a la seva construcció i els seus diversos elements, de conformitat amb les normes sectorials i especials que resultin aplicables.

A Sant Just Desvern, a 6 de juny de 2011.

L' Alcalde

DOCUMENTO NÚM. 3

**INFORME PERICIAL EMITIDO POR ARQUITECTO TÉCNICO SOBRE
LA CONSTRUCCIÓN DE LA PISCINA DE CALLE ROSA SENSAT 17
SANT JUST DESVERN**

1. DATOS DEL PERITO

D. XAVIER GALLEGO SEUBA, Arquitecto Técnico colegiado nº 32.087 del Colegio de Arquitectos Técnicos de la ciudad de Barcelona.

Declaración de tachas:

- a) No soy cónyuge o pariente por consanguinidad o afinidad, dentro del cuarto grado civil de una de las partes o de sus Abogados o Procuradores.
- b) No tengo interés directo o indirecto en el asunto o en otro semejante.
- c) No estoy o ni he estado en situación de dependencia o de comunidad o contraposición de intereses con alguna de las partes o con sus Abogados o Procuradores.
- d) No tengo amistad íntima o enemistad manifiesta con cualquiera de las partes o sus Abogados o Procuradores.
- e) No creo que exista ninguna otra circunstancia que me haga desmerecer en el concepto profesional.

El perito que emite el presente dictamen manifiesta bajo juramento y/o

promesa haber dicho verdad y que ha actuado y actuará con la mayor objetividad posible, tomando en consideración tanto lo que puede favorecer como lo que sea susceptible de causar perjuicio a cualquiera de las partes, conociendo las sanciones penales en que podría incurrir si incumpliere su deber de perito.

2. OBJETO DEL PRESENTE DICTAMEN

Nos personamos, a petición de D. JUAN RUBIO VALLVERDÚ, en el inmueble sito en calle Rosa Sensat nº 17 de la localidad de Sant Just Desvern, con referencia catastral 5879561326479 en el que se están desarrollando las obras de construcción de una piscina a fin de comprobar si las mismas se ajustan a la legalidad.

Las conclusiones alcanzadas y plasmadas a continuación son fruto de contrastar las obras de construcción de la piscina *in situ* con los planos que se acompañan al presente dictamen y que fueron los aportados en su momento para la concesión de la licencia.

3. CONCLUSIONES

Tras la inspección ocupar de las obras y de las comprobaciones técnicas oportunas, sin perjuicio de los posibles defectos o vicios ocultos de la construcción, incluso aquellos que puedan afectar a su seguridad o solidez, se ha comprobado y puede concluirse y afirmarse lo siguiente:

- Que la piscina se halla ubicada en la cota +0,83. Concretamente

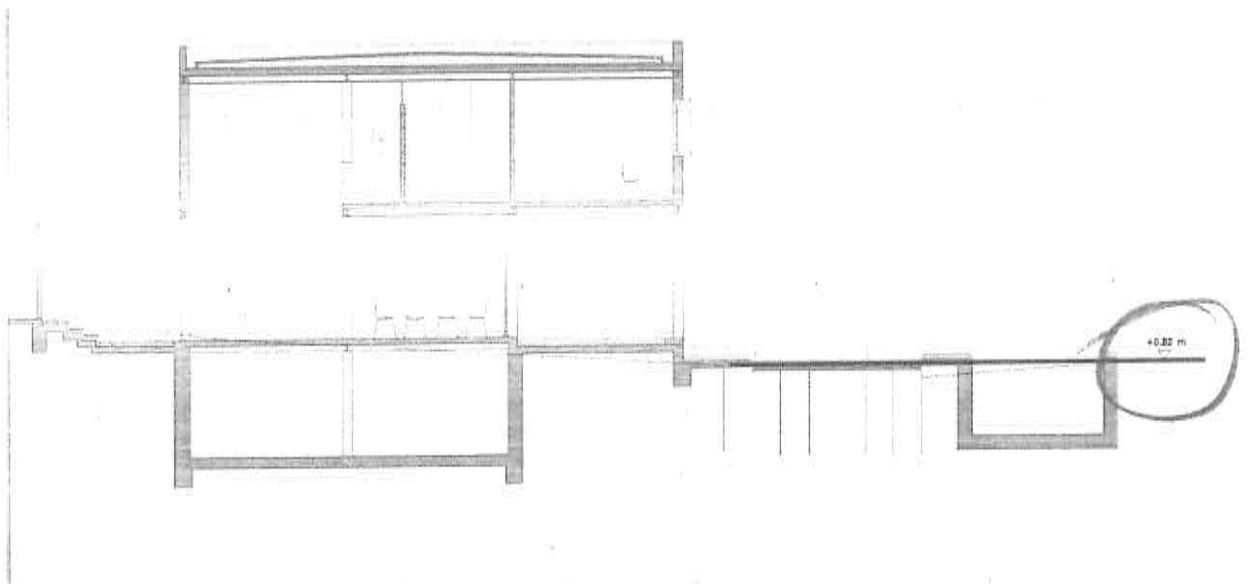
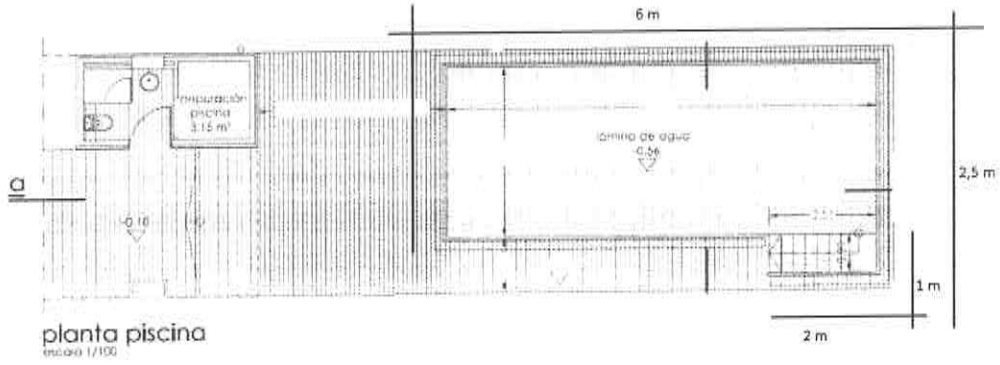
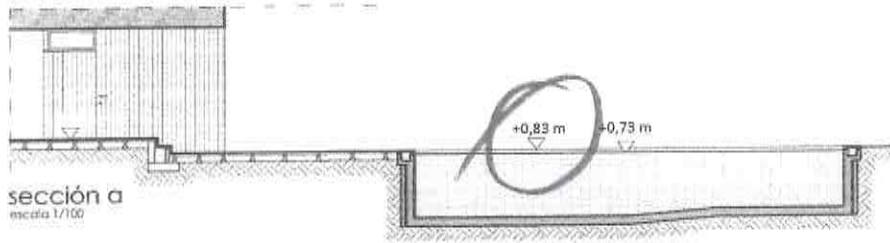
en la plataforma de nivelación existente en la vivienda, dada la pendiente de la misma.

- Que la construcción de la piscina en la cota referida fue autorizada por la licencia de 6 de junio de 2011, donde se especificaba dicho extremo expresamente.
- Que las dimensiones de la piscina sobrepasan las autorizadas mediante licencia de 6 de junio, siendo que el largo permitido era de 6 metros y el actual es de 8,35 m.
- Que las obras cumplen con la normativa contenida en Pla General Metropolità de Barcelona, concretamente su artículo 255 y el Decreto Legislativo 1/2010, de 3 de agosto, por el que se aprueba el Texto refundido de la Ley de urbanismo.
- Que al existir correlación entre la ubicación real de la piscina y la permitida en la licencia (cota +0,83) puede afirmarse que dichas obras se ajustan a la legalidad, por lo que no puede considerarse que las mismas sean manifiestamente ilegalizables, siendo que los defectos existentes son subsanables con la realización de una obra menor.

Y para que conste, se firma el presente dictamen pericial a los efectos oportunos.

En Barcelona, a 10 de febrero de 2013

El arquitecto

DOCUMENTO NÚM. 4

Ajuntament de Sant Just Desvern

AJUNTAMENT DE SANT JUST DESVERN

2 FEB. 2012

REGISTRE S/ 557

[Redacted]
C/ [Redacted]
[Redacted] - SANT JUST DESVERN

Senyor,

Us notifico, com a persona interessada en la tramitació de l'expedient administratiu ADU [Redacted], que, en data 30 de gener de 2012 el regidor d'Urbanisme ha dictat un Decret, el text íntegre del qual és com segueix:

"RATIFICACIÓ DE L'ORDRE DE SUSPENSIO I REQUERIMENT PERQUÈ AJUSTI LES OBRES A LA LLICÈNCIA ATORGADA A [Redacted] OLIVELLA, RESPECTE DE LES OBRES DE CONSTRUCCIÓ D'UNA PISCINA QUE ES DUEN A TERME A LA FINCA SITUADA AL C/ [Redacted] [Redacted], ADU [Redacted]"

En data 27 de desembre de 2011, per Decret del regidor d'Urbanisme es va incoar expedient de protecció de la legalitat urbanística a [Redacted] per les obres de construcció d'una piscina que no s'ajusta a la llicència municipal d'obres atorgada el 6 de juny de 2011.

En el Decret esmentat es va comunicar a [Redacted], en la seva qualitat de propietari de la finca que, d'acord amb l'informe del tècnic municipal de data 5 de desembre de 2011 les obres executades de construcció de la piscina i de condicionament del jardí, aquestes últimes encara no finalitzades, no s'ajustaven a la llicència atorgada i no eren susceptibles de legalització. En el mateix informe s'especificava que la llargària de la piscina superava àmpliament la indicada en el projecte i a més la piscina estava situada a una cota superior a la del projecte aprovat que duplica el màxim permès a l'article 255 del PGMB.

En data 24 de gener de 2012, amb número de registre d'entrada 905/2012, el senyor [Redacted] va presentar les següents alegacions al decret d'incoació de l'expedient de protecció de la legalitat urbanística de data 27 de desembre de 2011: a) les obres no es troben en curs sinó que són obres que ja estan finalitzades; b) Les obres de la piscina estan totalment acabades, tot i que s'ha de condicionar tot l'entorn i resta pendent el rebliment de terres; c) Reconeix que les mides de la piscina superen les autoritzades mitjançant la llicència d'obres atorgada i fa referència a les mides de la piscina del seu veí que també superen la mida permesa per la normativa; d) Manifesta la seva disposició a reduir la mida de la piscina, sempre i quan el veí també redueixi la seva.

Plaça Verdaguer, 2
08960 - Sant Just Desvern
Telèfon 93 480 48 00
Fax 93 480 48 79
c/e: ajuntament@santjust.com

Ajuntament de Sant Just Desvern
Certifico que el present document és còpia fidel i exacta del document original

27 SET. 2012

Sant Just Desvern,
Secretari Accidental

Ajuntament de
Sant Just Desvern

En resposta a les alegacions presentades, procedeix la seva desestimació d'acord amb les consideracions següents:

- a) Les obres actualment es troben en curs i així es posa de manifest en l'informe emès pels tècnics municipals on s'assenyala que "les obres de condicionament del jardí no estan acabades i tal i com manifesten, pretenen anivellar tot el jardí amb un sistema de tarimes", informe que s'acompanya del corresponent reportatge fotogràfic. I, per altra banda, la suspensió de les obres procedeix en el moment en el que es té constància que les obres que s'estan executant no s'ajusten a la llicència atorgada mitjançant acord de la Junta de Govern Local de 6 de juny de 2011
- b) Les obres de la piscina formen part de la llicència d'obres atorgada mitjançant acord de Junta de Govern Local de data 6 de juny de 2011, per tant, s'entén que aquestes obres han finalitzat i estan executades en la seva totalitat quan hagi finalitzat el conjunt de les actuacions autoritzades per la llicència atorgada.
- c) Les obres de la piscina, així com el conjunt d'obres realitzades, s'han d'ajustar a la llicència d'obres atorgada. I en relació a les obres de la piscina l'informe dels tècnics municipals assenyala que "la llargària de la piscina supera àmpliament la indicada en projecte i a més, la piscina està situada a una cota superior a la del projecte". Per tant, cal ajustar les obres a la llicència atorgada independentment de quina sigui la grandària de la piscina dels veïns.
- d) L'incompliment de la normativa urbanística per part d'altres persones no exonera del seu compliment. La incoació d'un expedient de protecció de la legalitat urbanística es produeix quan es realitzen actes d'edificació sense llicència, sense ordre d'execució o quan les actuacions no s'ajusten a les condicions assenyalades. En aquest sentit, en el seu moment es va procedir a la comprovació de la legalitat de les obres executades, atorgant llicència de primera ocupació per Decret de la regidora d'urbanisme de data 13 de juny de 2007.

Per tot el que s'ha exposat anteriorment s'han de considerar desestimades les alegacions presentades.

El regidor d'Urbanisme, en ús de les atribucions delegades per decret d'Alcaldia de data 22 de juny de 2011.

RESOL.

Primer.- Ratificar, segons preveu l'article 205 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, l'ordre de suspensió dels actes no subjectes a llicència municipal abans referenciats.

Ajuntament de
Sant Just Desvern
Certifico que el present document
és còpia fidel i exacta del document
original

27 SET. 2012

Plaça Verdagué, 2
08960 - Sant Just Desvern
Telèfon 93 480 48 00
Fax 93 480 48 79
e: ajuntament@santjust.com

Sant Just Desvern,
Regidoria d'Urbanisme

Ajuntament de
Sant Just Desvern

RATIFICACIÓ DE L'ORDRE DE SUSPENSIO I REQUERIMENT PERQUÈ AJUSTI LES OBRES A LA LLICÈNCIA ATORGADA A L' [REDACTED] OLIVELLA, RESPECTE DE LES OBRES DE CONSTRUCCIÓ D'UNA PISCINA QUE ES DUEN A TERME A LA FINCA SITUADA AL [REDACTED] [REDACTED]. ADU [REDACTED]

Segon.- Desestimar les alegacions presentades per la persona interessada d'acord amb els fets i fonaments de dret que han quedat exposats anteriorment, ja que les obres executades no s'ajusten a la llicència atorgada.

Tercer.- Requerir al senyor [REDACTED] perquè de conformitat amb l'article 205.2 del Decret legislatiu 1/2010 pel qual s'aprova el Text refós de la llei d'urbanisme de Catalunya, en el termini de dos mesos, ajusti les obres executades a la llicència atorgada. En aquest sentit, caldrà que procedeixi a enderrocar la piscina per construir-la en la cota i amb la llargada que correspon, d'acord amb la llicència.

En definitiva, tan les obres de la piscina com les de condicionament del jardí s'hauran d'ajustar a les obres descrites en el projecte que acompanya la llicència d'obres atorgada mitjançant acord de la Junta de Govern Local de data 6 de juny de 2011.

Quart.- Comunicar als interessats que si en el termini assenyalat no s'ajusten les obres a la llicència obtinguda, l'Ajuntament impedirà definitivament els usos a què donessin lloc les obres i adoptarà a càrrec de l'interessat les mesures de reposició de la realitat física alterada, amb l'enderroc d'allò il·legalment construït.

Cinquè.- Advertir a l'interessat que, en cas d'incompliment es podrà procedir a l'execució subsidiària a càrrec de la persona interessada i a la imposició de multes coercitives, en virtut del que disposen els articles 267.6 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova Reglament de la Llei d'urbanisme i l'article 225 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme.

Sisè.- Notificar la present resolució a tots aquells que apareguin com a interessats en el procediment."

RECURSOS PROCEDENTS:

Contra aquest acte de tràmit qualificat, es podrà interposar recurs de reposició previ al contenciós - administratiu davant l'òrgan que l'ha dictada en el termini d'un mes a comptar des del dia següent a la recepció d'aquesta notificació.

Transcorregut un mes des de la interposició del recurs de reposició sense que hagi estat resolt, s'entendrà desestimat per silenci administratiu. Contra la resolució expressa o presumpta del recurs de reposició es podrà interposar recurs contenciós administratiu davant els jutjals contenciosos administratius de la província de Barcelona en el termini de dos mesos a comptar des de l'endemà de la recepció de la notificació de la resolució del recurs de reposició si la desestimació és expressa i si no ho és, en el termini de tres mesos a comptar des de la recepció de la notificació de la resolució del recurs de reposició.

Plaça Verdaguier, 2
08960 - Sant Just Desvern
Telèfon 93 400 40 00
Fax 93 480 48 79
c/e: ajuntament@santjust.com

27 SET. 2012

Sant Just Desvern,
Secretaria Accidental

000051

Ajuntament de
Sant Just Desvern

expressa, el termini per interposar recurs contenciós - administratiu serà de sis mesos a comptar des del dia següent a aquell en què el recurs de reposició s'hagi d'entendre presumptament desestimat.

Atentament,

Ajuntament de
SANT JUST DESVERN

SECRETARI ACCIDENTAL

Sant Just Desvern, 1 de febrer de 2012
Referència ADU2011 259 Obres- asf

Ajuntament de
Sant Just Desvern
Certifico que el present document
és còpia fidel i exacta del document
original

27 SET. 2012

Sant Just Desvern,
Secretari Accidental

Plaça Verdaguier, 2
08960 - Sant Just Desvern
Telèfon 93 480 48 00
Fax 93 480 48 79
c/e: ajuntament@santjust.com

DOCUMENTO NÚM. 5

Ajuntament de
Sant Just Desvern

6
AJUNTAMENT DE
SANT JUST DESVERN

14 MAIG 2012

REGISTRE S/ 257 E

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] - SANT JUST DESVERN

Senyors,

Us notifico, com a persona interessada en la tramitació de l'expedient administratiu ADU 259 2011, que, en data 9 de maig de 2012 el regidor d'Urbanisme ha dictat un Decret, el text íntegre del qual és com segueix:

"REQUERIMENT DE REPOSICIÓ DE LA REALITAT FÍSICA ALTERADA AL SR. [REDACTED] PER INTERRUPCIÓ DEL PERÍODE ATORGAT PER AL·LEGACIONS FORMULADES RESPECTE DE LES OBRES DE CONSTRUCCIÓ D'UNA PISCINA DUTES A TERME A LA FINCA SITUADA AL C/ [REDACTED] I QUE NO S'AJUSTA A LLICÈNCIA ATORGADA. EXP. ADU. [REDACTED]"

En data 7 de febrer de 2012, per Decret del regidor d'Urbanisme es va requerir al senyor J. [REDACTED], propietari de la finca del c. [REDACTED], perquè ajustés les obres de la piscina i la resta d'obres realitzades a la llicència atorgada per acord de la Junta de Govern Local de data 6 de juny de 2011. En el mateix decret se l'advertia que podria comportar la imposició de multes coercitives.

Les obres descrites són manifestament il·legalitzables d'acord amb l'informe tècnic emès el 5 de desembre de 2011, ja que el projecte aprovat esgota la ocupació màxima permesa i respecte a l'anivellació pretesa, contrastada amb el projecte aprovat, duplica el màxim permès a l'article 255 del PGMB.

En data 20 de març de 2012 (registre d'entrada 3247) l'interessat presenta un escrit on sol·licita ampliació del termini fins el 30 de juny de 2012 per restaurar les obres que no s'adapten a la llicència en el qual argumenta que necessita temps per localitzar una fuita que té a la piscina.

En data 16 d'abril de 2012 l'aparellador municipal emet informe especificant que "no procedeix localitzar la fuita si per a donar compliment a l'ordre d'ajustament a la llicència cal enderrocar la piscina i construir-la en la cota i amb la llargada que correspon" i se especifica que encara no s'han realitzat les accions requerides en la resolució notificada en data 7 de febrer de 2012.

D'acord amb els articles 96 a 99 de la Llei 30792 de règim jurídic de les administracions públiques i el procediment administratiu comú, l'article 225 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'Urbanisme, i

Plaça Verdguer, 2
08960 - Sant Just Desvern
Telèfon 93 480 48 00
Fax 93 480 48 79
c/e: ajuntament@santjust.com

es copia fidel i exacta del document original

27 SET. 2012

Sant Just Desvern,
Secretari Accidental

Ajuntament de
Sant Just Desvern

**"REQUERIMENT DE REPOSICIÓ DE LA REALITAT FÍSICA ALTERADA
AL SR. [REDACTED] A PER INTERRUPCIÓ DEL PERÍODE
ATORGAT PER AL·LEGACIONS FORMULADES RESPECTE DE LES
OBRES DE CONSTRUCCIÓ D'UNA PISCINA DUTES A TERME A LA
FINCA SITUADA AL C/ [REDACTED] I QUE NO S'AJUSTA A
LLICÈNCIA ATORGADA. EXP. ADU. [REDACTED] 17**

dia següent a aquell en què el recurs de reposició s'hagi d'entendre presumptament desestimat.

Atentament,

Ajuntament de
Sant Just Desvern

SECRETARI ACCIDENTAL

Sant Just Desvern, 9 de maig de 2012
Referència ADU2011 259 Obres- asf

Ajuntament de
Sant Just Desvern
Certifico que el present document
és còpia fidel i exacta del document
original

27 SET. 2012

Sant Just Desvern,
Secretari Accidental

MÀSTER UNIVERSITARI D'ADVOCACIA
